

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 10.

EKTESKAP OG SKILLSMISSE

1Kor 7:1-5 Når det gjelder det dere skrev om, så er det godt for en mann ikke å røre en kvinne. Men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann. Mannen skal gjøre mot hustruen det han skylder henne, og det samme skal hustruen gjøre mot mannen. Hustruen rår ikke over sitt eget legeme, men mannen. På sammen vis rår heller ikke mannen over sitt eget legeme, men hustruen. Hold dere ikke fra hverandre uten at dere er blitt enige om det, for en tid, for å leve i bønn. Og kom så sammen igjen, for at ikke Satan skal friste dere fordi dere ikke makter å være avholdende.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette bladet er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Potters Lane, Jeffersonville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

Ekteskap og skilsmisse

Dette er et budskap som alltid gjør meg litt nervøs, når jeg skal begynne på det. For jeg forstår at det er mange personlige ideer og følelser ute å går her. Tradisjoner har vært med på å forblinde et stort antall mennesker, som desperat står i behov av et skikkelig svar ut fra Guds ord om dette emnet. Derfor ber jeg også om at jeg må kunne si disse ting på en slik måte at dere kan forstå at Guds Ånd har ledet meg til å si det slik. Dette budskapet har blitt forkynt her i "Faith Assembly" før, og vi har også utgitt det i en annen artikkel, men Gud har åpnet opp noen flere sider ved dette emnet, for meg, siden jeg sist rørte ved det. Det er ikke noe annet budskap i hele Bibelen, som Satan har brukt sin klubbe på, for å slå ned menneskene, slik som han har gjort det med nettopp dette emnet. Han vet hva det er som forårsaket vanskelighetene i Edens have, for det var jo han som sto bak det hele, og han vet at hele denne menneskelige rase fremdeles lider under de konsekvenser av det som skjedde der i Edens have. Men så lenge som han kan holde de kristne borte i fra den egentlige forståelsen av hva Gud hadde i sine tanker, når vi tar for oss dette emne "EKTESKAP OG SKILSMISSE" og uttrykkene utroskap, og hor, ja så kan han også holde dem konstant i et mørke, under tvil og forvirrelse. Jeg fant den samme tilstanden i Norge når jeg var der. Jeg hadde ingen planer for dette budskapet i Norge, men dette emnet ble lagt på meg, av Herren, slik at jeg tok det for meg den siste dagen vi var der over. Jeg hadde en liten følelse av at jeg ville bli konfrontert med dette spørsmålet, men det ble aldri egentlig nevnt. Men på Lørdag kveld, før vi skulle ha våre siste møter på søndag, så syntes det som om alle andre emner ble lukket for meg, og bare dette budskapet ble pålagt meg å si. Jeg fant ut hvorfor, senere, når budskapet var brakt ut. For de sa, bro. Jackson, dette må ha vært Herrens ledelse, for de hadde denne situasjonene der, som kunne ha endt opp i et brudd i fellesskapet dersom det ikke hadde blitt klaret opp i, rent skriftsmessig. Dette viser oss bare hvordan Gud er i stand til å møte behovene, som hans folk har, og det uansett hvor de måtte befinne seg. En ting ble jeg dog klar over, når jeg tok for meg dette budskapet der, og det var at det Norske språket bare bruker ett ord for to forskjellige forhold for samliv. I det engelske språk bruker vi ordet, HOR, dersom vi skal beskrive et forhold som to har ovenfor hverandre, utenfor et ekteskap, og utroskap (som også er et gjerningsord), under et annet forhold. Derfor kunne mange av de sitater som vi bruker være litt vanskeligere for dem og forstå, når vi skal ha tak i den fulle meningen ved tanken bak det hele. Jeg fant andre skriftsteder, slike som Esek. 38. Åp. 17 & 18, hvor det

fantas lignende forskjeller. Men Gud har alltid laget en vei for menneskene, slik at de kan oppfylle hans hensikt. Priset være Hans navn for det.

Når vi nå går inn i dette emnet, så ønsker vi å møte det der: ”I begynnelsen så var det ikke slik, ”og jeg vet at det vil bli sagt ting som ikke vil bli lett å akseptere for alle. Men vær så snill, la oss ta våre Bibler og gå inn i emnet i den Herre Jesu Kristi navn, med et ydmykt hjerte, og med åpne sinn. Vi er nødt til å få en sann åpenbarelse av det som Bibelen lærer, dersom vi i det hele tatt skal nærme oss de situasjoner som vi kommer opp i, i denne verden. For Gud har ikke seks dusin forskjellige svar å gi på samme spørsmål. Jeg håper du forstår hva jeg mener.

VÅR TEKST.

5. Mos. 22 : 13 – 21, 24 : 1 – 4

EN UNDERSØKELSE AV LOVEN

Åpne så deres Bibler i 5. Mos. 22 : 13, så skal vi begynne å lese der. ”Dersom en mann tar seg en hustru, og går inn til henne, men siden får uvilje mot henne, og skylder henne for skammelige ting og fører ondt rykte om henne og sier: Denne kvinne tok jeg til ekte og holdt meg til henne, men fant at hun ikke var Jomfru, da skal pikens far og mor ta tegnet på hennes jomfrudom og ha med seg til porten, til byens eldste. Og pikens far skal si til de eldste: Jeg gav denne mann min datter til hustru, men nå har han fått uvilje mot henne, og så skylder han henne for skammelige ting og sier: Jeg fant at din datter ikke var jomfru; men her er tegnet på min datters jomfrudom. Så skal de bre ut kledet for de eldste i byen. ”Før jeg går videre, så la meg på minne dere om, at Gud gav denne loven til Israelittene, mens deres moralske struktur var på den laveste standard. De hadde akkurat blitt utfridde fra det egyptiske fangenskapet. I Egypt ble de sett på som en liten minoritet, som slaver, eller som noen utstøtte. Tilstander som dette, kan mange ganger forårsake at moralen synker. Og særlig da, når de har vært fanget i så lang tid. Men dette folket var utvalgt av Gud til å motta åpenbaringer fra Ham, og for å bære ut denne åpenbaringen videre til hedningene, slik at også de skulle kunne se realitetene av den åndelige, moralske, og sanne sosiale samfunnsstruktur, som fulgte med en slik prinsipiell vandring. Gud gav dem loven, gjennom sin tjener, Moses, slik at de skulle kunne ha noen til å åpenbare selve planen og hensikten for menneskeheten, som Han hadde skjult i sitt store sinn. Før loven ble gitt, hvem skulle da kunne kjenne hva som var tekkelig eller utekkelig i Guds øyne? Det er sant, det var noen spesielle menn som vandret

med Gud ned gjennom tiden, før loven, men vi ser det nå ut fra det standpunkt, som Paulus sa det til de kristne i Rom. ”For ved loven, kom også kunnskapen om synden. For hvor der ingen lov er, er der heller ingen overtredelse. ”I Rom. 5 : 13, sier han, ”For vel var der synd i verden, før loven, men synden tilregnes ikke der hvor ingen lov er. ”Han snakker selvfølgelig om synden som er i kjødet, for Adams synd regjerte allerede over hele menneskeheten. Han forklarer det nærmere i vers 7, i kap. 7, hvor han sier, ”For jeg hadde ikke kjent begjærligheten, dersom loven ikke hadde sagt; du skal ikke begjære. ”Derfor ved å gi Israel en lov å leve etter, så ville de kunne vite Guds vilje i en hver situasjon som måtte oppstå.

Her er det altså at Gud begynner å skape seg et rent folk, en nasjon til å ære Gud. Når de da sto der ved foten av fjellet, mottok de instruksjoner, som skulle løfte dem høyere opp, til en bedre standard, både moralsk sett, og åndelig sett. Og etter en tid, ville hedningene begynne å ta notis av dette faktum. Sannelig, det finnes en reell Gud, som lever blant dette folket. Det er mange mennesker som har den tanken, at under loven, så ble mannen rettferdiggjort, mens kvinnen ikke hadde høyere rang enn det hundene hadde. Dersom du vil se i skriften, ærlig, så vil du kunne se at en slik tanke blir ikke rettferdiggjort. Loven gir liv, til både kvinnen og mannen. Vi skal ta for oss noen skriftsteder som vil kunne balansere bildet for deg, dersom du vil studere dette nøyere. Det er spesielle ting som vi ser i det Gamle Testamentet som setter typer, og alle disse typene fikk sin avslutning på Golgata, gjennom den Herre Jesus Kristus. Noen typer i G. T. Peker direkte hen til Kristus, men når han ble manifestert, så var det slutten på disse typene. For å sette en type, så kunne en mann skille seg fra sin hustru, på grunn av spesielle umoralske grunner. Vi kan se dette rett her i loven, og dette har fått mennesker til å si, at dersom en kvinne utfører en umoralsk handling, så skulle hun steines til døde. Men vær da så snill å huske på, at det må nå nødvendigvis to mennesker til, for å utføre en umoralsk akt. Mennesker som dette, er falt inn under den kategori, sammen med dem som tar for seg den lille kvinnen som ble fremstilt for Jesus en dag, hvor de fremholdt at de hadde tatt henne på fersk gjerning i hor, (på engelsk utroskap), og de ville steine henne. Dette var jo i henhold til Mose lov. Dersom de virkelig hadde ønsket å adlyde loven, så hadde de også måtte bringe med seg mannen også, for loven befalte at de begge skulle steines. Naturlig vis ville de bare friste Jesus. De hadde ikke noen respekt i å holde loven ellers. Du sier kanskje, Bro. Jackson, hvordan vet du dette? Det er jo meget enkelt, for at de skulle kunne vite, at dette var en sak om utroskap, og ikke bare en handling i hor, (som en skjøge), så måtte de ha visst mer om denne saken, enn at det bare var en sex – handling som var begått. De kalte

det utroskap, og utroskap er noe mer enn det å, for en gangs skyld ha en akt for lystens skyld. Vi skal forklare forskjellen mellom utroskap, og hor, mer detaljert senere, men nå ønsker jeg bare å peke på, at for å kunne komme rett ut med loven, som befalte steining av de som var utro, så måtte de også komme over de skyldige parter mens de var under handling. Og bare da kunne de steine dem begge. Ikke bare kvinnen. Hva jeg her ønsker at du skal se, er hvordan noen mennesker bruker små deler av loven som et skjold å skjule seg bak, mens de tuter frem med sine kjødelige ideer. De har til hensikt å skape et spesielt forbilde (for å presse andre med), og derfor bruker de også bare de skriftsteder som kan tvinges til å passe inn i deres onde hensikter. Den eneste hensikt jeg har ved å vise frem dette, er å fremstille hele den sannhet som den Herre Jesus Kristus har i sitt sanne ord.

DE GAMMELTESTAMENTLIGE EKTESKAP

Som vi nå returnerer til det skriftstedet som vi leste i 5. Mos. 22, så la meg forklare ordlyden her. I gammel tid, ble ekteskapene arrangert mellom foreldrene til gutten og piken, lenge før de var kommet opp i gifteferdig alder. Derfor var det ikke uvanlig å finne situasjoner hvor den ene, eller begge av disse unge ikke var så veldig begeistret over ekteskapet. Og jeg tror at dette skriftstedet må henvise til et slikt ekteskap. I de fleste saker når de unge nådde en viss alder, og var rede til å komme i sammen for et ekteskapeleg forhold, og da også oppfylle den avtale som var gjort foreldrene imellom, mens de enda var små barn, så tenk deg da, dersom ikke den unge mann skulle like den kvinnen som hans foreldre hadde funnet til kone for ham. Han vet at han er bundet ved loven, og den skikk som da hersket, til å oppfylle den avtale som var gjort foreldrene imellom, men samtidig så forsøker han å finne en utveg, ut av dette ekteskapet senere. For loven har gitt spesielle tillatelser til det. Og det er denne tillatelsen som vi leser om her. Vi leste ned vers 17, så la oss nå se hvordan de eldste i denne by håndterte denne situasjonen. Han beskyldte denne kvinnen for ikke å være jomfru, når hun giftet seg med ham, og foreldrene hadde brakt med seg beviste for hennes jomfrudom for de eldste i byen, og vers 18, forteller oss, ”Og de eldste i byen skal ta mannen og gi ham hugg og ilegge ham en bot på hundre sekel sølv og gi dem til pikens far, fordi han førte ondt rykte ut om en jomfru i Israel, og hun skal være hans hustru, og han må ikke skille seg fra henne så lenge han lever. ”I dette tilfellet så kan du vel ikke si at det Gamle Testamentet nedvurderer kvinnen, og oppvurderer mannen, i denne situasjonen. Kan du? Han er endog nektet å skille seg fra henne i det hele tatt, resten av sitt liv. Han kan kanskje gå ut å finne seg andre hustruer, men han har en som han må ta seg av, i alle fall. Han må beskytte

henne for resten av livet. Og han vil ikke så snart få dysset ned det ryktet som han har fått på seg, i denne byen. Alle vet jo at han er en lurendreier og skulle ikke bli stolt på, i alle tilfelle. På den andre side, bare for å vise deg begge sider av loven, så la oss lese versene 20, 21. ”Men var det sant, var piken ikke jomfru, da skal de føre henne ut foran døren til hennes fars hus, og mennene i hennes by skal steine henne til døde, fordi hun har gjort en skammelig gjerning i Israel og drevet hor i sin fars hus, således skal du rydde det onde bort av din midte. ”Som du leser resten av dette kapittelet, så vil du kunne finne andre situasjoner beskrevet, så som voldtekt. Rent personlig så føler jeg at en slik lov mot voldtekt meget vel skulle passe inn i vårt samfunn. Jeg mener ikke å virke hard på dette området, men når jeg tenker på hvordan våre lovgivende myndigheter heller over til sentimentale parodier, om ikke å ta liv, og samtidig ser hvordan mange individer tar anledning av denne mykheten, ja enda til det punkt at de føler at de kan gjøre hva som helst, og enda regne med å slippe unna det hele, så er det som om jeg skulle rope det ut til dem, GUDS MORALLOVER HAR IKKE FORANDRET SEG! Våre lands lover kan kanskje tillate en mann å utføre kriminelle handlinger, og likevel regne med å komme seg unna det hele, men la meg fortelle deg dette, dersom denne mannen lever lenge nok, så vil Gud se til at hans kjød vil få betale tilbake regningen på det gale han har gjort.

Jeg kan se for meg en slik person, når de når alderen, 65, 70 år, da vil ikke deres liv være annet enn en konstant plage for dem. Gud har sine måter hvor du får betale tilbake dine regninger, for ditt skjødesløs liv, selv om disse svake domstolene lar deg få slippe unna. Guds lov om å høste det man sår, virker i begge retninger, både for det gode, og det onde. Når folket trår over grensene for Guds lover, selv om du skal ha blitt tilgitt fra et frelsende standpunkt, så vil deres kjød måtte betale for det.

SKILT UNDER LOVEN

Vi lever i en tid, hvor det blir tenkt svært lite på hva Guds vilje skulle være, i forskjellige situasjoner i livet. Endog mange kristne mennesker er for stolte til å følge annet, enn sine egne impulser i første rekke. Og siden er det tid for å spørre Gud. Men da er det mange ganger alt for sent, for å kunne avverge opprevne og nedslående depresjoner hos somme. Men så finner vi også andre, som gjerne vil trekke frem Bibelen, finne seg noen vers, som kan rettferdiggjøre det som de allerede har tenkt seg ut i sitt sinn. Derfor skal vi, med Guds hjelp, forsøke å trekke frem nøyaktigheten i det som Guds ord står for, i dette spørsmålet om ekteskap og skilsmisse. Dette er et område i Guds

ord, som de fleste synes å gå rett over, uten å tenke noe videre over det. Så la oss gå tilbake til 5. Mos. 24 : 1, og her legge grunnlaget for det som vi ønsker å få frem i dette budskapet. Noen av dere vil jo selvfølgelig tenke, at dette er bare min egen ide om dette området, eller min egen versjon, men jeg skal forsikre dere rett her, at jeg er fullt oppmerksom over det faktum, at dersom jeg lærer dere opp feil, så skal jeg selv måtte stå for Guds dom å svare for det jeg har sagt. Gud har kalt meg til å forkynne sannheten for dere, og det som jeg her kommer til å presentere for dere, er Guds eget ord. Så dette vil kunne finne rom i hjertene til alle dem som søker sannheten om dette emnet. 24 : 1

”Når en mann har tatt seg en hustru, og giftet seg med henne, og det skulle skje (etter en periode) at hun ikke finner gunst i hans øyne mer, fordi han har funnet urenhet i henne: (MED ANDRE ORD, ORD ER NÅDD HAM AT HANS HUSTRU HAR VÆRT UTRO IMOT HAM OG HAN FÅR DET STADFESTET) da skal han skrive henne et skilsmissebrev, og gi henne det i hånden, og sende henne ut av sitt hus.” Dette var en tillatelse under Mose lov, og Jesus måtte ta for seg dette emnet mer enn en gang i sin korte forkynnerperiode her på jord. Han tar for seg dette emnet i den prekenen som vi kaller for Bergprekenen, i Matt. 5. Der leser han hvor loven i seg selv gir dem noen rettigheter til skilsmisse i spesielle saker, men den katolske kirke kunne aldri akseptere dette som et faktum. De vil bare ikke akseptere noen form for skilsmisse til dem som tilhører deres forsamling, og heller ville de ikke ta del i et bryllup, hvor noen av partene skulle ha vært gift før. Men det hindrer ikke at mange av katolikkene for utfor veien av denne grunn, mens de forsøkte å holde det hemmelig en tid, for å avverge at de ble utstøtt av kirken. Men selve kjernen i dette var, at de holdt seg til en menneskelaget læresetning, som ikke innehadde noen form for skriftsmessig autoritet. Vi har ikke i hensikt å presentere menneskelagde dogmer, fra noe organisert krikssystem. Vi ønsker å vise enhver troende hvordan de står i forholdet til Guds ord. Vi forstår selvfølgelig, at loven ble gitt til det Jødiske folket i Israel, men selv Jesus holdt dette i live, når han lærte. Og apostelen Paulus, som forkynnte for hedningene, han behandlet de samme ting, slik at hedningene kunne finne ut hvor de passet inn, i bildet. Det faktumet at Gud åpnet opp evangeliet for hedningene, og også da alle fordelene som følger med det, kan da ikke forandre på den standard som skal være over de troende, om de er jøder eller hedninger. Og Mose lov, åpenbarer nettopp denne rettferdige standard, eller holdning. Dette legger ikke de troende under bånd, og fangenskap, slik at de på denne måte skal kunne følge loven. Men en ekte troende vil selvfølgelig gjøre sitt til at han kan bli rettledet gjennom disse rettferdige prinsippene, som er nedlagt i loven. Og loven sier, dersom en mann finner ut at hans hustru har vært ham utro, da kan han skille seg fra henne.

Han behøver ikke å gjøre det, men dersom han ikke er i stand til å tilgi henne, eller at hun ikke ønsker å forbedre sine veger, ja da må han nødvendigvis skille seg fra henne.

La oss så se hva for tillatelse loven gir kvinnen, som da er skilt fra sin mann. Vers 2, sier, "Og når hun da er sendt ut av huset, så kan hun gå bort å bli en annen manns hustru." Det er noen som vil hoppe både opp og ned, og si, dette er da vel ikke riktig, hun kan da umulig ha anledning til å gjøre noe slikt. Men la meg da påminne deg om, at det er selveste Guds ord som du nå finner feil ved. Jeg husker Paulus en gang, skrev til de troende i Rom, hvor han ble ledet av Gud til å si, "Han miskunner seg over den som han miskunner seg over, og han forherder den han vil forherde." Han refererte her til situasjonen med Faraos, og han visste sannheten i dette sitatet, at ikke alle ville like å høre på denne måten, derfor la han til, "Vil du da si til meg, hvorfor har da du gjort det slik? For hvem står vel Hans vilje imot?" Paulus kommer rett tilbake å sier. "Nei, du menneske, hvem er da du at du skulle argumentere med Gud? Skal verket si til virkeren, hvorfor har du gjort meg slik?" Jeg vil her stille deg et likedan spørsmål. Hvem tror du egentlig at du er, at du skulle ha rett til å bestemme at det er feil i Guds ord? Loven sier at denne skilte kvinne kan gå bort, å bli en annen manns hustru. Dette er Guds vilje, og vi har ingen rett til å trekke Guds ord i tvil. Men vi har rett til å undersøke hvorfor Gud skulle gi en slik tillatelse. Dersom våre motiver er rette, så finner vi svaret her. Da Adam og Eva ble drevet ut av haven, så hadde ikke Eva noe likestillings dokument i sine hender, slik som våre dagers kvinner har det. Gud hadde lagt en forbannelse over hennes befruktningssyklus, og gjort henne avhengig av Adam, og det på grunn av hennes ulydighet. Og fordi Adam hadde tillatt henne å forføre ham igjen, som var imot Guds egen vilje, så ble denne jorden forbannet, for hans skyld. Og han ble henvist til å ete sitt brød, i sitt ansikts svette. Han måtte dyrke jorden resten av sitt liv. Vi leser noen vers i fra 1. Mos. 3 : 16, hvor Gud allerede hadde forbannet slangen, som hadde forført Eva, for det var han som fikk henne til å gjøre imot Guds vilje. Vel, her vender han seg til kvinnen, og sier, "Jeg vil forøke dine tider, og ditt svangerskaps møye, og med smerte skal du føde dine barn, og til din mann skal din attrå stå, og han skal råde over deg. Og til Adam sa han, fordi du hørte på kvinnen, og åt av treet, som jeg har forbudt deg å ete av, som jeg sa, Du skal ikke ete av dette treet: derfor skal jorden være forbannet for din skyld, i sorg skal du nære deg av denne jorden, resten av ditt liv. Torner og tistler skal den bære for deg, og du skal ete urtene på marken, og i ditt ansikt sved, skal du ette ditt brød, til du vender tilbake til jorden, for ut av den ble du tatt. For du er støv, og til støv skal du igjen bli." Ikke bare måtte mannen gjøre rett

for sitt eget brød, men han måtte også ta seg av sin hustru, å fø henne. Dette var skikken i mange århundrer etter dette. Når en mann tok seg en hustru, så visste han at det var hans oppgave å ta ansvaret for henne. Han måtte skaffe hver eneste matbit som denne kvinnen trengte, fra dette øyeblikk av. Dette er også grunnen til at Gud tillot Moses å godta at en kvinne ble skilt og kunne gifte seg igjen. Han visste at de ville trenge en mann, som skulle kunne ta seg av dem. Det samme ansvaret bærer på en videre betydning. Dersom kvinnen gifter seg om igjen, og skikker seg vel, da ville alt være såre godt. Da ville hun være en legal god hustru, men dersom hennes andre mann skulle finne en grunn til å skille seg fra henne, da ville hun ikke bli tillatt å gå tilbake til sin første mann, ikke under noen omstendigheter. Vi leser dette i vers 3. så skal vi gå over til Hoseas og se om ikke det går sammen med dette tredje verset. ”Og dersom den senere husbond får hat til henne, og skriver henne et skilsmissebrev, og gir henne det i hånden, og sender henne bort fra seg, eller dersom denne mannen dør, som tok henne til hustru, (i det andre tilfellet), da må ikke under noen omstendigheter hennes første mann ta henne til seg igjen, for å bli hans hustru, etter at hun er blitt uren, for det er en vederstyggelighet for Herren. Og du skal ikke føre synd inn over landet, som Herren din Gud har gitt deg til eiendom. ”

DETTE SETTER EN TYPE

La meg si det en gang til, for det er en viktig del av dette budskapet. En mann var ikke nødt til å skille seg fra sin utro hustru, dersom han følte at hun etter dette ville skikke seg ordentlig, og at han var i stand til å tilgi henne. Loven tvang ham ikke til å skille seg fra henne. Men den tillot ham å gjøre det dersom dette ble hans valg. Den eneste haken ved det hele var, at dersom han skilte seg fra henne, (Og hun giftet seg med en annen mann etter dette); så kunne han aldri ta henne tilbake igjen. Med andre ord, han kunne la henne få fortsette å bli hans hustru, uansett hvordan hun måtte oppføre seg etter dette, dersom han ønsket det slik. Men så snart han hadde skilt seg fra henne, og hun ble en annen manns hustru, så kunne han aldri mer ta henne tilbake, samme hva som skjedde. Det er grunnen til at Gud instruerer Hoseas, en av Hans profeter, at han skal ta til ekte en hore. Hans giftemål med en slik kvinne, var for å sette en type på Guds forholdt til Israel som en nasjon, for hun var som en hore, etter andre Guder. Israel var en utro hustru mot Gud. Derfor talte Gud gjennom dette Hoseas` ekteskap, at han egentlig kunne ha skilt seg fra Israel gjennom legalt skilsmisse, på grunn av hennes utroskap, men da hadde hun vært uten håp, og kunne aldri ha vendt tilbake til ham. Men lik Hoseas, dersom jeg bare lar deg få springe etter alle dine elskere, inntil ditt hjerte har

blitt mettt av slikt, når du da er kommet til enden av din løpebane, så kan du vende tilbake til meg. Og da kan jeg også ta deg til meg igjen, uten bryte den lov, som jeg gav til Moses, for din skyld. La oss så gå til Hoseas 1 : 2, for å se på den typen. Vi skal lese noen få vers. ”Begynnelsen av Herrens ord ved Hoseas, og Herren sa til Hoseas, gå, ta deg en hustru blant skjøgene, (noe slikt var egentlig forbudt i følge loven, at en slik Hellig mann skulle ekte en slik kvinne, men når et folk som visste Guds vilje, begynte å vende seg over til noe annet, da ville Gud sørge for at noe ble gjort, slik at folket skulle skjønne sin onde vei.) og blant horebarna, for dette landet har falt i hor, og vendt seg bort fra Herren. ”Hoseas levde på en tid da de 10 nordlige stammene i Israel, allerede hadde gitt seg over til å dyrke avguder, slike som Baal. Den store Jehova ånd hadde tatt denne nasjonen til seg, for å åpenbare seg for dem, og han hadde omsorg for dem likesom en husband har det for sin hustru. Men de hadde vært utro imot Ham. Særlig da de 10 nordlige stammene. Derfor taler da Gud til Hoseas på dette viset. Han skulle gifte seg med en kvinne som var en prostituert, og når de da fikk barn, så befalte Gud dem hva for navn disse barna skulle bære, for navnene til disse barna, skulle sette en type på situasjonen i landet. Hvert barn ble gitt et navn, som forestilte hvordan Gud så på deres avgudsdyrkelse, som foregikk blant stammene. De hadde gitt seg over til skjøgeaktiviteter. Og en hver av disse typene ble fremstilt til siste detalj. Det tredje barnet, en sønn, fikk et navn som pekte på aktiviteter som foregikk blant de to sørlige stammene. Vi skal ikke her lese alle disse versene, det kan du gjøre senere. Men gå nå til vers 8. hvor vi tar for oss dette tredje barnet. ”Da hun hadde avvent lo – Ruhama, ble hun atter fruktsommelig og fødte en sønn. Da sa Gud, kall ham Lo – Ammi, for I er ikke mitt folk, og jeg vil ikke være eders Gud. ”Dette er rettet til de to sørlige stammene. Paulus tok dette for seg, og fikk en åpenbaring gjennom dette, og han tok det for seg i Romerne 9. Merk dere, ettersom vi leser videre her i Hoseas, i vers 10 for her er det at hedningene blir innsatt til en posisjon sammen med Gud. ”Men allikevel skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke lar seg måle eller telle, og det skal skje! På det sted hvor det ble sagt til dem: I er ikke mitt folk, skal det sies til dem: (og dette er da de hedninger som trodde evangeliet) dere er sønner av den levende Gud. ”Brødre og søstre, vi lever nå under velsignelsen av den type som Gud her satte, ja helt opp til våre dager. Men hedningenes tid er ved å renne ut. Denne typen er ved sin oppfyllelse, og vers 11, er like ved å nå sin fullendelse. ”Da (når hedningenes tid er til ende) skal Judas barn, og Israels barn fylke seg i sammen og ta seg en høvding, og dra opp av landet,” Dette hodet vil komme til å bli Jesus Kristus, og når alle disse stammene er representert tilbake i Israel, for å kunne oppfylle dette skriftstedet, så vil hun aldri mer bli ført bort i

fangenskap. Jehova kastet henne i fra seg, og nektet henne å være hans hustru, men han skrev henne aldri et skilsmissebrev. Derfor, likesom Hoseas tok Gomer tilbake etter at hun hadde stukket av i utroskap, så vil Gud ta Israel tilbake. Men han kunne ikke ha gjort det dersom han hadde skilt seg fra henne. Vi har ikke nok spalteplass her, men det vil hjelpe dere, dersom dere vil gå videre å lese gjennom kapitlene i Hoseas. Der kan du se hvordan Hosea sendte henne fra seg, og nektet å være en husband for henne, så lenge som hun sprang av sted med sine elskere, men han skrev henne ikke noe skilsmissebrev. Derfor når da utfluktene var over, når hun hadde tapt sin skjønnhet, hun var blitt uaktuell for sine elskere, endte hun sine dager som en vagabond, ja når Hoseas så henne i dette siste stadium, kjøpte han henne tilbake for en viss mengde sølv. Han kunne gjøre det, for han hadde ikke gitt henne noe skilsmissebrev. Ved den samme lov kan også Gud ta Israel tilbake, når hennes dager som hore er kommet til en avslutning. Hun har spilt horens rolle for denne hedningeverdenen i nesten to tusen år, og nå er de på vei tilbake til sine forfedres land, og de har med seg alle de umoralske råtne ånder, som de har plukket opp blant hedningene. På flyet, på min reise tilbake fra Norge, så kom jeg i samtale med en ung jødisk mann, og vi snakket nettopp om disse ting. Han kunne fortelle meg at om kring 80 % av de unge i Israel i dag har falt under innflytelse av alkohol og narkotika. De er blitt et resultat av innflytelsen fra de vestlige nasjoner. Jeg tenkte ved meg selv, ja, Åpenbaringen 11, taler om de to profeter som blir drept, og deres døde legemer skal ligge der i gatene i den store by, som åndelig kalt, heter Sodoma, og Egypt, hvor også deres Herre ble korsfestet. Det refererer jo selvfølgelig til Jerusalem, som på den dag vil være en internasjonalt kontrollert by, full av bedervet ungdom som har kommet dit fra hele verden. De kommer dit fordi den er en historisk legende for mer enn en ting, men på den tid så vil Jerusalem ha blitt et senter for umoral, og all slags urenheter. Deres umoral er lignet med den som fantes i Sodoma, og fangenskapet som deres sjeler finnes i, er lignet med det fangenskap som de var under i Egypt, på Moses tid. De vil være bundet til antikrist. Men uten tvil så vil det ut av alle de jøder som måtte befinne seg i Israel i disse dager, reise seg to profeter som kommer til å profetere i 3 ½ år, før de blir drept i midten av Daniels 70 ende uke. Og denne tjeneste vil da engasjere nok sjeler til å oppfylle Åp. 7 : 1 – 8, hvor 144 000, jødiske menn blir beseglet med den Hellige Ånd, og få en åpenbaring over evangeliet om deres lenge, ventende Messias. Det vil også finnes en stor mengde jøder, både kvinner og barn, gutter og jenter, som vil motta en slik åpenbarelse, og de vil oppfylle skriften, hvor det tales om kvinnen (ISRAEL) som produserte guttebarnet (JESUS) og som fløy ut til et sted som var beredt for henne, og der vil Gud beskytte henne, og sørge for henne gjennom de siste

3 ½ årene i den siste delen av Daniels 70ende uke. (Åp.12 : 5- 6, 14.) Resten av jødene vil bli til disposisjon for antikrist og hans dyresystem.

HVEM MÅ TA SEG I AKT?

Venner, jeg håper at disse eksemplene kan være med å hjelpe deg til å se de delikate grunner som Gud har plassert der, for å lede og bevare sitt folk i rettferdighet. Jeg fremstiller det som delikat, bare fordi at det er en fin linje her, mellom å bevare rettferdigheten i Guds lov, og legalismen. Det er skarer av mennesker i denne gamle verden som ikke vil bry seg det minste om å leve for Gud, når alt går bra for dem. Men lar du dem få litt vanskeligheter i sitt ekteskap, så vil de øyeblikkelig lete i Bibelen etter et skriftsted som kan rettferdiggjøre det de allerede har bestemt seg for å gjøre. Det er trist å måtte si, men jeg er redd det er sannheten, endog i blant dem som kaller seg bekjennende kristne. Det er mennesker i nesten alle kirkesamfunn, som religiøst sett lever et likegyldig liv, og bryr seg svært lite om Guds istandsettende sannhet. Men når deres likegyldighet leder dem inn i en Satans snare, da springer de øyeblikkelig bort til Bibelen for å finne en tillatelse, som er plassert der for å lede livet til en troende. Jeg har blitt stilt følgende spørsmål: Gjelder denne Bibelske sannhet for alle, uansett hva slags religiøs organisasjon de er i, og hva de måtte tro annerledes? Mitt svar er, NEI! Dersom du ikke bryr deg mer om sannhet, enn at du fremdeles ønsker å holde deg til organisasjonene, og de menneskelagde dogmer, og du ikke vil følge hele sannheten med hele ditt liv, så må du ikke føle at du kan strekke deg over til Bibelen for å samle sammen bare noe av sannheten, og dermed gripe til et skriftsted for å rettferdiggjøre lystene som du måtte ha i kjødet, når du kommer til et visst punkt i ditt liv. Jeg vil være ærlig om dette. Dersom du har til hensikt å følge sannheten, og du til stadighet velger å vende den ryggen, og heller tro på krikeorganisasjonenes dogmatikk, så vil det uten tvil komme en dag da du helt vil miste kontakten med Herren. Jeg vil bruke noen illustrasjoner for å klargjøre mitt synspunkt. Tenk deg nå at en katolsk mann ville skille seg fra sin Metodist – hustru, fordi hun nekter å vende seg over til den Katolske tro. Gir da dette den ene eller andre parten retten til å bruke Bibelen for å rettferdiggjøre deres grunn til skilsmisse? Absolutt ikke. Dersom de ikke vil akseptere sannheten om enhet i Guddommen, eller dåpen i den Herre Jesu Kristi navn, så har de ikke noen rett til å bruke andre Bibelske sannheter for å rettferdiggjøre sitt kjød. Jeg trekker her frem disse illustrasjonene for dere slik at dere kan ha dem med dere gjennom resten av studiet av dette emnet. For vi har til hensikt å gå inn i evangeliene og ta for oss Jesu ord, og også Korintierbrevet, for å ta for oss Paulus` lære, han som

var Apostelen for hedningene, og som skrev det meste av de Ny – Testamentlige brevene som de Kristne bruker som guide i sitt liv.

For å ta med oss en annen illustrasjon, tenk deg at en Baptist – kvinne ønsket å skille seg fra sin mann på grunn av at han hadde fått lys over dåpen i den Hellige Ånd. Hun tenkte at han hadde fått en demonisk ånd over seg, og fordi han nekter å benekte denne opplevelsen med Gud, ja så vil hun ikke lengre være hans hustru. Og dette ender med skilsmisse. La oss ta for oss et par i fra Pinsebevegelsen som har vokst opp til å tro på treenighetslæren. Det kommer til en tid da mannen får se sannheten om enheten i Guddommen, og dåpen i vann, i den Herre Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse i henhold til Ap. gj. 2 : 38, hans hustru benekter denne sannheten, og skiller seg fra sin mann på grunn av dette, men mannen bestemmer seg for å følge sannheten, samme hva det skulle koste. Den personen som da følger sannheten er fri til å vinne seg en annen make. Men denne maken må være en kristen.

En lignende sak ville være denne, dersom et ektepar var opptatt under læren om Enhet i Guddommen, og vi vil si (for å kunne vise den andre siden av bildet) at Hustruen mottar en åpenbaring om denne endetidens sannhet til bruden. Dette har skjedd som et resultat av en dyp hunger i hennes sjel, og hun blir ledet av Gud til å skille seg fra denne ONENESS organiserte denominasjonen, for å kunne følge sannheten. Når da mannen ikke klarer å få henne til å vende tilbake til deres formalistiske kirke, blir han sint, og han skiller seg fra henne. Den troende søsteren er da fri i den Herre Jesus til å velge seg en annen make, men det må bare skje i Herren. Vi skal bevise dette med skriften litt senere. Den saken som gjaldt Babtist – kvinnen som skilte seg fra sin mann, fordi han fikk mer lys over dåpen i den Hellige Ånd, har en side. Dersom han har fått en ekte opplevelse ved å motta den Hellige Ånd, så vil denne Guds ånd lede ham inn i denne endetidens sannhet, og det vil bringe ham inn under en troendes privilegier i Guds lover og prinsipper. Dersom det ikke skjer, så vil han vandre sammen med alle de andre som har feilet i sin vandring med Gud. Vel, noen vil nok uten tvil si nå, Bro. Jackson, hvilken rett har du til å si slike ting? Jeg sier dem med autoritet fra Herrens eget ord. Vi skal gå over til 1. Kor. 7, om ikke lenge, men i mellomtiden kan du tenke over de ting som vi her har nevnt, i det vi tar for oss noen andre skriftsteder vi har til hensikt å dekke dette budskapet grundig.

VIL DU BARE SPASERE OVER SANNHETEN ?

Noen av dere vil sikkert huske at når jeg forkynte disse budskapene i Faith Assembly, så sa jeg, når vi utgir dette budskapet så vil jeg si noen ting, som jeg ikke kommer til å si her på plattformen. Og nå har du nettopp lest noen av de ting som jeg ønsker å si her i artikkelen, men det er enda en annen sak, som jeg er sikker på at du ikke kommer til å like, (det er myntet på den som ikke vil la seg lede av denne artikkels sannhet) men det er da i alle fall sannhet. **DERSOM DU ER EN PERSON SOM BARE VIL SPASERE RETT OVER SANNHETEN FOR Å TILFREDSSTILLE DINE KJØDELIGE BEGJÆRINGER, SÅ ER DU OGSÅ EN TYPE SOM EN DAG KOMMER TIL Å BÆRE DYRETS MERKE UNDER DEN STORE TRENGSELS PERIODEN OG ETTERPÅ BLI FORDØMT.** Også, dersom du skiller deg fra din make fordi han eller hun har mottatt mer lys ut av Guds ord, ja da faller du inn under den gruppe som regnes som vanntro, i henhold til Apostlenes lære. Det spiller da ingen rolle hva du måtte bekjenne deg til å være. Dine handlinger beviser at du ikke eier nok respekt for sannheten. La meg også si noe annet, mens vi er inne på denne side i tankene. Dersom du, som den bekjennende troende i ditt ekteskap, i kjødelighet provoserer din vanntro make til å skille seg fra deg, så går du virkelig på gyngende grunn selv også. For da følger du ikke instruksjonene fra Bibelen, om hvordan en skal sette et eksempel for sin make i sin ferd. Guds lover og statutter er meget presise. Å følge dem, vil produsere rettferdighet i det daglige liv, og å ignorere dem, vil lede en til et skibrudd, før eller senere. Tro, ikke et eneste minutt, at bare fordi vi er under nådens tidshusholdning, så skulle Gud ha forandret sine tanker om hvordan menneskene skulle føre sine liv. Hans rettferdighetsstandard har aldri forandret seg. Han er dog en nådig Gud. Han holder en person ansvarlig, bare for det Han vet at han kjenner til. Det er bare når en person ignorerer ordet at det skjer noe. Guds åpenbarte ord til enhver tidsalder, har alltid vært tilgjengelig slik at den sanne troende skulle kunne være fri for fangebånd. Der er grunnen til at en mann ble tillatt å skille seg fra sin utro hustru, dersom han følte at han ikke kunne klare å fortsette samlivet med henne. Det er også grunnen til at loven tillot en kvinne å gifte seg igjen, slik at hun ikke skulle bli ført opp i umulige situasjoner i sitt liv. Du vil kanskje si. Jeg kan forstå at han kan sende henne fra seg, men jeg kan for visst ikke skjønne at hun kan ha noen rett til å gifte seg med en annen mann. Broder! Søster! Finn ikke feil i Guds eget ord. Hva som enn er skrevet i Guds ord skulle kunne være godt nok for enhver sann troende å stå på. Er du ikke enig med meg?

SLIK SOM MATTEUS HØRTE JESUS

Vi skal nå gå inn i evangeliene, for der er det meget interessant å merke seg, når du studerer alle de fire evangeliene i sammen. Matteus var en av Jesu disipler, da Jesus talte sin bergpreken, hentet ut fra Matt. 5. Markus skrev disse tingene ut fra det som han hørte, eller ble fortalt ham av andre, og likedan var det med Lukas. Lukas var en historiker som følte at han skulle skrive en fortelling ut av de ting som ble trodd blant dem som vandret med Jesus Kristus, men han var ikke noe direkte øyenvitne selv. Johannes var et øyenvitne, og som disippel var han vitne til miraklene, og Jesu lære. Men det ser ut som om Johannes var mer interessert i å vise Jesu Guddommelighet når han skrev sitt evangelium. Derfor må vi også ta det i betraktning, at enhver skribent av evangeliene, nedskrev de hendelser som syntes mest viktig for dem. I Matt. 5, finner vi Jesus hvor han forkynner bergprekenen, i begynnelsen av sin virksomhet. Og det inkluderte også emnet om utroskap, og hor, ekteskap, og skilsmisse. Dette er den eneste gangen hvor Han rett ut forkynnte et budskap hvor alle disse emner var inkludert. Han visste alt om den umoralske strukturen blant den jødiske samtid på den tid. De hadde falt ned på omtrent det samme stadium som dagens samfunn befinner seg i dag. De hadde innsatt en moderne kompromitterende fortolkning av Mose lov, som er meget lik den moderne, såkalte kristne befolknings behandling av Bibelen i vår tid. Alt er blitt fortolket til å kunne tillate udisiplinerte forhold å florere, og de bruker Bibelen til å skjule seg bak. Den Jødiske samfunnsform på Jesu tid, hadde spørsmålet om ekteskapet i et eneste rot, og de brukte Mose lov som ett strikk, (de strakk det dit de selv ville). Og tøyde loven til de mest ekstreme grenser, for å kunne rettferdiggjøre sine urene handlinger. Slik er det våre dagers modernister gjør det også. Så når da Jesus forkynnte den gangen, så sto de samme gruppene med Fariseere, og Sadukeere, rundt Ham for å fange Ham i ord. De sto der i bakgrunnen. Husk nå dette, dette er en preken, Jesus sier ikke disse tingene i noe svar på et spørsmål her. Ingen hadde spurt Ham. Han taler om et folk som har slitt seg løs fra Herrens befalinger. Han forteller dem at deres rettferdighet må overstige den som Fariseerne, og Sadukeerne har. Han taler om dem som er vrede på sine brødre uten grunn, og mange andre ting. Så i vers 27, leser vi disse ordene, ”Dere har hørt det er sagt av de gamle, (de gamle var de mennesker som alltid holdt seg tett inn til Guds ord.) Dere skal ikke begå utroskap.” De visste hva Moses lov lærte, og de gamle gjorde alt det de kunne, for å disiplinere deres liv etter loven. Men Jesus sto nå der og så på en gruppe modernister, når han uttalte disse ordene. Han visste at ut fra deres legalistiske holdning, så var de så ærlige som de bare kunne bli. De ville jo aldri egentlig begå utroskap, men deres øyne var fulle av lyster, så Jesus la

til, hva de gamle hadde sagt, ”Men jeg sier dere, at den som ser på en kvinne for å begjære henne i sitt hjerte, har allerede begått utroskap med henne i sitt hjerte. ”Dette møtte dem rett hjemme, det var som å treffe spikeren på hodet. Vet du hvorfor? De hadde strukket loven til det punkt, at de tillot skilsmisse for nesten enhver grunn som kunne få en mann og en kvinne til å være uenig med hverandre. Og for å gjøre det enda verre, så var noen av dem, uten tvil skyldig i å ta et overblikk over markene, før tiden, før de enda hadde fått noen skilsmisse. Du kan være sikker på at, Jesus sa ikke noe slikt uten grunn. Han visste at de var skyldige. Han fanget dem, og avvæpnet dem med dette sitatet. Og før de endog kunne si en ting, begynte han å si: Dersom ditt høyre øye frister deg, så riv det ut, for det er bedre for deg at du mister ett av dine lemmer, enn at hele legemet skulle forkastes, og sendes til Helvete. Han talte også om å ta bort en arm, og så går Han rett tilbake til et nytt fremstøt. Vers 31. ”Det er sagt, den som vil skille seg fra sin hustru, la ham gi henne et skilsmissebrev. (Det er nøyaktig hva loven sa, men de misbrukte den tillatelsen, og tillot skilsmisse for alle slags grunner, og Jesus ville her la dem få vite at han var for klok for dem.) Men jeg sier dere, at enhver som skiller seg fra sin hustru, uten for hors skyld, han beskylder henne i å ha begått utroskap: og den som da gifter seg med henne som da er skilt, begår utroskap. ”Hvorfor sa han det slik? Fordi loven tillot en kvinne å gifte seg igjen, dersom hun var legalt, eller lovlig skilt, men grunnen til det måtte være at hun hadde vært utro mot sin mann, og ikke bare fordi de ikke kunne være enige i hvordan de skulle utsmykke huset sitt, oppdra sine barn, og slike ting. Dersom hun var skilt av noen annen grunn, så var hun ikke fri til å gifte seg med noen annen mann, i følge loven. Derfor hvis da en annen mann giftet seg med en slik kvinne, så drev de begge utroskap, og det var dette disse moderne religiøse menneskene begjærte i kjødet, mens de i likegyldig levesett kjørte sitt ekteskap i senk, akkurat slik som en masse mennesker driver det i dag. Dersom menneskene bare ville lære seg å elske Gud først, mer enn sine hjem, deres biler, eller de klærne som de bærer, og alle de andre materielle tingene som folk er så opptatt av, ja da ville de kunne være i stand til å vise en slik kjærlighet mot hverandre, at ingen av disse små uoverensstemmelsene ville kunne bryte ekteskapet i stykker.

Dersom et ektepar har den rette holdning til Gud, så ville de om så skulle være, være villige til å bo i et hundehus om nødvendig. Ikke det at du må gjøre det, men det er den holdning som vil holde deg borte fra skilsmissemønstret. Unge mennesker i denne tid synes å føle at de ikke kan starte opp med sin husholdning, dersom de ikke har et hus med komplett inventar. De er ikke villige til å ofre litt av den materielle velstand en stund for

å kunne fryde seg over å få være i sammen. Nei de går rett ut i butikkene og setter seg i gjeld til langt over halsen, slik at de begge er nødt til å komme seg i arbeide, og noen ganger må de ta seg to jobber. Men etter en tid, så slår nervene dem et puss, og da så alt for ofte, ser det ut til at en skilsmisse er den eneste løsningen for dem. De materielle godene har robbet dem for de følelsene som de en gang hadde for hverandre. Og den loven som ville forsøke å hjelpe et slikt par ut av sine vanskeligheter for førti år siden, de tar i dag skilsmissen som den letteste utveg. Det er ikke noe galt i å ha pene ting, dersom du kan håndtere dem, men dersom det begynner å separere dere fra hverandre, og holde dere borte fra Gud, og Hans første plass i deres liv, ja da er det bevist at dere ikke kunne håndtere situasjonen. Det var disse tilstander som fikk Jesus til å omtale dette emnet, mens han forkynte den dagen. Han hadde en rasende skare av Fariseere rundt seg, men det var nøyaktig hva 5. Mos. 24, sa, og han ønsket at de skulle bli gjenkjent med dette skriftstedet. Dersom de ønsket å være så legalistiske, så hadde de plutselig en hel del å ordne opp i for å kunne komme i rett skikk med skriften. Husk nå at dette er et budskap som Jesus forkynner i den første delen av sin virksomhet på jorden, og husk også, Han forandret aldri sine meninger senere. Han holdt loven klart oppe gjennom sin tjeneste her på jord. ”Den som skiller seg fra sin hustru, uten for hors skyld, han skylder henne i å ha drevet utroskap. Og enhver som gifter seg med en fraskilt kvinne, (som er skilt av andre grunner enn for utroskap) han driver utroskap. ”

HVA NOEN HAR FORTALT MARKUS OG LUKAS

La oss nå gå over til Mark. 10, hvor vi tar for oss en hendelse som skjedde mer enn to år etter det som vi her har lest i Matt. 5. Vi kommer nå nærmere avslutningen av Jesu jordiske vandring. Markus skriver dette ut fra hva noen andre har fortalt ham om dette. Derfor må vi også merke oss at han skrev om disse ting som her blir gjenfortalt, ut av det som han hadde hørt. Her i det 10. kapittel kommer Jesus til Judeas landemerker på den andre siden av Jordan, og folket kommer til Ham igjen: Som skikken var hos Ham, så begynte Han å lære dem igjen. Den samme gruppen av Fariseere som fulgte Ham, for å friste Ham, var der også. De husket fremdeles hvordan Han hadde uthengt dem i det budskapet som han forkynte et par år tidligere, og de visste nøyaktig hva loven sa, og at Jesus var en mann som selv holdt loven, men de prøvde til stadighet å få lagt en felle for Ham. Så de kom frem igjen og sa til Ham, er det tillatt for en man å skille seg fra sin hustru? De begrunnet ikke en gang sitt spørsmål. Han lot det ganske enkelt være like likegyldig i sin måte å svare dem på, som de selv var med sitt spørsmål. Men slik gikk det ikke. Han var

for klok for dem. Han ville at de skulle stille Ham spørsmålet mer presist. Han svarte, ”Hva har Moses befalt dere å gjøre? ”Merk dere at de fremdeles ikke brydde seg om å være ærlig ovenfor Ham. De sa, ”Moses har gitt oss lov til å skrive ut et skilsmissebrev, og sende henne bort. ”De refererte fremdeles til bare en side av hva Moses hadde lært dem i loven. Jesus selv valgte da å løpe linen ut sammen med dem. Dersom de bare ønsket å leke med sine spørsmål, så skulle i alle fall Han ta dem med på hele runden med sitt eget svar. Vers. 5. ”Og Jesus svarte dem og sa, på grunn av deres hjertes hardhet lot han dere skrive ut skilsmissebrev, men fra begynnelsen, i skapelsen, skapte Gud dem til mann og kvinne. Og for denne saks skyld skal mannen forlate sin far og sin mor, og holde seg til sin hustru. Og de to skal være ett kjød, så er de da ikke lengre to, men ett kjød. ”(Han tok dem med andre ord, hele veien tilbake til 1. Mos. 2 : 24, med sitt svar, og Han lot det hele henge der med sin siste bemerkning). Det som da Gud har sammenføyet, skal ikke noe menneske atskille.” Hans disipler sto der også, og kanskje med den samme følelsen som fariseerne, men de kom til ham senere, da de var kommet i hus, og da spurte de Ham videre om dette. Til det svaret han slik, ”Enhver som skiller seg fra sin hustru, og gifter seg med en annen kvinne, driver utroskap mot sin hustru. Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann, (her viser Han dem at verken mannen eller kvinnen, hadde noen spesielle privilegier i denne saken) og gifter seg med en annen, da driver hun utroskap. ”Merk dere at Han besvarte deres spørsmål kun på det grunnlag at loven ble nevnt tidligere den samme dag. Nesten 90 % av skilsmisene ble bevilget av andre grunner enn utroskap, og det var den eneste grunnen som loven gav tillatelse til skilsmisse, av Moses. Derfor får ikke Markus, Jesus til å si noe som er en motsetning til det som han allerede har måtte sagt i Matt. 5. to år tidligere. Han hadde all rett til å påminne dem om Guds sanne lov, og om Guds fullkomne plan fra begynnelsen av. Det du skulle kunne se ut av disse eksempler, er at når Jesus lærte folket, så tok han loven slik den var skrevet, men når spotterne kom og spurte Ham med ladede spørsmål, så svarte Han dem på det samme plan som det de hadde stil spørsmål etter. Han tok dem på deres egen moderniserte versjon av loven.

La oss så gå til Luk. 16 : 18, et øyeblikk. Merk dere at Lukas ikke var noen disippel, når Jesus lærte det som vi leser ut av Matt. 5. Lukas var en historiker, og han plasserte de ting historisk sett, etter det som han hadde blitt fortalt, om det Jesus sa, og gjorde. La oss lese dette verset. ”Den som skiller seg fra sin hustru, og gifter seg med en annen mann, driver utroskap, og hver den som gifter seg med henne som er skilt fra sin mann, driver også utroskap. ”Det var alt Lukas sa om dette emnet, og det han sa var riktig, men det var ikke alt som

Jesus sa på dette området. Hva vi leser fra Markus, og det ene verset fra Lukas, var hva de hadde hørt om emnet. La oss gå tilbake til Matteus. Men nå går vi til 19. kapittel, og tar for oss den samme hendelse som er skrevet av en disippel som selv var tilstede når det hele skjedde. Matteus var der når fariseerne spurte Ham ut, så la oss merke oss hva han skrev. Vi starter opp med vers 3, og du kan merke deg her, hvorfor Han svarte dem slik som han gjorde. ”Fariseerne kom også til Ham, for å friste Ham, og de sa til Ham, er det tillatt for en mann å skille seg fra sin hustru for enhver grunn? Han svarte og sa til dem, har dere ikke lest, at Han som skapte dem i begynnelsen, skapte dem til mann og kvinne, også, av denne grunn skal mannen forlate sin far og sin mor, og holde seg til sin hustru; og de to skal være ett kjød? Derfor er de da ikke mer to, men ett kjød. Det som da Gud har sammenføyet, skal intet menneske atskille. De sa da til Ham, hvorfor ga da Moses dem befaling om å skrive skilsmissebrev, og lov til å sende henne bort? ”Dette var det samme rammeverk som Markus brukte, men Matteus setter her inn noe mer detaljert. La oss fortsette videre. ”Han svarte dem, Moses gav eder denne tillatelse, på grunn av eders hjertes forherdelse, så dere kunne skille eder fra eders hustruer, men fra begynnelsen var det ikke så. OG JEG SIER TIL DERE, HVER DEN SOM SKILLER SEG FRA SIN HUSTRU, UTEN AT GRUNNEN ER UTROSKAP, OG GIFTER SEG MED EN ANNEN, GJØR SEG SKYLDIG I UTROSKAP (mot den andre) OG HVER DEN SOM GIFTER SEG MED HENNE SOM ER SKILT FRA SIN MANN (og som ikke er skilt på grunn av utroskap, men av andre grunner) HAN DRIVER UTROSKAP. ”

DEN HELE SKRIFT ER INNBLEST

Noen av dere vil kanskje undre dere over, hvorfor vi måtte gå igjennom alle disse skriftstedene for å vise dere hva Mose lov hadde å si om disse ting. Dersom det skulle være slik med deg, så kan det være fordi du har utelatt å tenke igjennom hvor vi har lagt tyngdepunktet ved det vi har sagt. Mennesker har ofte gjort seg skyldig i å trekke ut sitater fra skriften, og da fra både Markus og Lukas, og brukt dem som en klubbe, for å slå en stakkars sjel i hode med, mens de heller skulle ha studert hele evangeliet, og da ut fra alle skriftstedene om emnet først. Og da ville de ikke ha noen klubbe å slå med i det hele tatt. Hvis du for eksempel kun bruker Luk. 16 : 18, når du skal ta for deg problemet om skilsmisse, og gjengifte, ja da vil du fullstendig mangle evnen til å skjønne den tillatelse som loven rettferdiggjør, ovenfor den ene av de to partene. Du kan være sikker på, at når Apostelen Paulus omhandlet det samme emnet i 1. Kor. 7, så hadde han flere vers enn bare versene i Mark. Og Luk, å basere sine svar på. Han var jo ikke noen disippel av Jesus, når Han

gikk her nede på jord. Men du kan forvise deg om, at han visste godt hva Jesus lærte, og han hadde en åpenbaring om det som han mente. Det er også grunnen til at du kan stole på det som Paulus lærer i det Nye Testamentet. Han hadde mottatt det hele gjennom Guddommelig åpenbarelse. Det var ikke bare selvutnevnte ideer. Den samme Gud, som gav Moses loven til Israel, gav også Paulus det som han senere skrev ned i sine brev.

Vel, bro. Jackson, det kan så være, men hvorfor bruker du den loven som Gud gav til Israel, for å lære opp hedningene i denne nådens tidshusholdning? Brødre og søstre, lytt nå godt etter. Vi kaster ikke det Gamle Testamentet i fra oss, bare fordi at Gud lagde en ny pakt, gjennom nåde, som også skulle innbefatte hedningene. Selv om vi ikke er befalt å holde mange av de forskrifter som Moses gav i loven, så vil jeg du skal vite at hver eneste Ny Testamentlige lære, komplimenterer denne loven., Gå tilbake til 2. Mos. 20, og fortell oss om det Nye Testamentet nøytraliserer disse budene, eller ikke. Hva var det Jesus selv sa om det, i Matt. 5 : 17 – 18, ”Tro bare ikke at jeg er kommet for å oppheve loven, eller profetene, jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle. For sannelig sier jeg dere, før, skal himmel og jord forgå, før en eneste av disse bud og lover skal miste sin kraft. ”Noen av dem som hørte Jesus si dette, var senere oppe på øvre sal da den Hellige Ånd falt, i ap.gj. 2 : 4, tror du da at de var uenige i det som Jesus hadde lært dem fra loven, når han vandret med dem der? Absolutt ikke! Paulus skrev til Timoteus, 2. Tim. 3 : 16, ”Den hele skrift er innblest av Gud og nyttig til lære, oppbyggelse, korrigering, og innføring i rettferdiggjørelse : slik at det Guds menneske kan være fullkomment, nyttig til all god gjerning. ”Så har vi Rom. 15 : 4, hvor vi leser, ”For alt som før er skrevet, det er skrevet oss til lærdom, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som skriften gir. ”Mang en stakkars sjel har blitt ført ut i en verden av synd, når de egentlig trengte hjelp. De håpet på noe som kunne ha hjulpet dem, men isteden for hjelp, så ble de forvist Luk. 16 : 18, når de heller skulle ha fått. 1. Kor. 7 : 15, (noe som vi skal komme inn på senere). Noen mennesker synes helt å ha glemt, at vantro er den eneste utilgivelige synd, og at Gud vil tilgi deg for enhver annen synd som du måtte ha vært skyld i, dersom du omvender deg helt til Ham. Venner! Tro nå ikke at jeg her forsøker å finne feil ved Markus, og Lukas` uttalelser. De er ikke feilaktige. Min eneste hensikt er å forsøke å hjelpe deg til å skjønne, at man ikke skulle trekke ut et eneste skriftsted (og separere det fra det andre) og da utelate de andre skriftstedene som behandler det samme emnet, og lage en lære ut av det. Bibelen går ikke imot seg selv, som så mange mener, det er bare at ikke alle de som skrev Bibelen, ble inspirert til å

ta med seg alle de detaljer som andre igjen tok med. Jeg vil gjerne ta med et par eksempler, som forklarer hva jeg mener, og så skal vi gå over til 1. Kor. 7.

RETTMESSIG OPPDELING AV GUDS ORD

I Matt. 20, finner vi skribenten, hvor han taler om to blinde menn, som satt ved veikanten når Jesus, sammen med et stort følge, passerte dem. De var på vei fra Jeriko. I følge Matteus, begynte disse to å rope på Jesus, at han måtte ha miskunnhet over dem, mens han passerte der på veien ”Ha miskunnhet mot oss, O Herre, du Davids sønn.” Menneskemassen irttesatte dem, fordi de holdt på slik, men de bare fortsatte å rope inntil de fikk hans oppmerksomhet. Han spurte dem da hva de ønsket, og de sa, ”Herre, at våre øyne må bli åpnet.” Jesus fikk da medlidenhet over dem, Han rørte ved deres øyne, og straks fikk deres øyne synet tilbake, og de fulgte Ham. Legg nå merke til det faktum, at Matteus sa at det var to menn, blinde, som ble helbredet der ved veikanten, mens Jesus gikk ut av Jeriko. Men Markus skrev om den samme hendelsen, men han refererte bare til EN person, og han navnga ham, ja endog hans far. I denne fortellingen, så gir Markus endog flere detaljer enn det Matteus gir, men han taler bare om en mann, som sto særlig frem for ham. Det var sannsynligvis en mann som han selv kjente. Det er garantert at disse to skribentene skriver om den samme hendelse, men det var noe ved denne Bartimeus, Timeus` sønn, som fikk Markus` oppmerksomhet. Så han konsentrerte seg kun om ham Men dette gir oss da ikke noen motsetninger. Skriften går da ikke imot seg selv. Jeg håper at du kan forstå dette. Du vil kunne finne denne hendelsen i Mark. 10 : 46.

I Matt. 8 : 28 – 34, så leser vi om Jesus, hvor han kommer over til Gergesernes landemerker. Matteus sier at Han der ble møtt av to menn, som var besatt av demoner. De kom ut av gravene. De var så ville at det var ingen som kunne passere denne veien. Disse mennene kom rett ut til Jesus, og demonene begynte å rope ut, ”Hva har vi med deg å gjøre, Jesus, du Guds sønn? Er du kommet for å pine oss før tiden? ”Han fortsetter å fortelle hvordan de bad om å få fare inn i svinehjorden, dersom Han skulle kaste dem ut av disse mennene, og forteller videre hvordan svinene øyeblikkelig sprang ut i sjøen, og druknet seg når åndene for inn i dem. Det er alt hva Matteus sier om denne hendelsen. Men han taler her om to menn. Men Markus, og Lukas, når de taler om den samme hendelsen, så taler de om bare én mann. Men de gir noen flere detaljer om det som skjedde etter at demonene var blitt kastet ut. Du kan lese om denne hendelsen i Mark. 5 : 19, og Luk. 8 : 26 – 40. Vi har ikke plass til å ta med oss alt dette i denne artikkel. Så jeg bruker bare disse to

eksemplene, for å vise dere hvor viktig det er å få evangeliene i harmoni, dersom du ønsker å få den hele og fulle fortellingen av det som er fremstilt. Når det videre kommer til den store befalingen, som Jesus gav til sine disipler, så finner vi de samme tingene. Han sa ikke det som Matteus skrev i Matt. 28 : 18 – 20, en dag, og hva Luk. Fremstiller i Luk. 24 : 44 – 49, på et annet tidspunkt. De skrev begge om den samme hendelsen. Det skjedde like før Jesus ble tatt opp til himmelen.

Denne befalingen om å gå ut til alle nasjoner, eller til hele verden å forkynde evangeliet, og døpe disiplene som kom til troen, ble fortalt av alle skribentene. Matteus sier at Jesus ba dem om å døpe de troende i navnet til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd, og han brydde seg ikke mer om å fortelle hva dette navnet egentlig skulle være. Disse tre titlene representerte Jesus. Men Lukas forenklet det og skrev, at omvendelse og syndenes forlatelse skulle forkynnes i Hans (Jesus) navn, blant alle nasjoner, ved at de begynte fra Jerusalem av. Kan du her se hvorfor en person trenger å lese begge hendelsesforløpene til både Matt. Luk. Mark. Og Joh. Matteus skrev de litterære ord som Jesus brukte, mens Lukas inkluderte åpenbaringen av navnet som gikk sammen med disse titlene. Når da Pinsedagen kom, og jødene var blitt slått i sitt hjerte av det som Peter hadde forkynt, så, så de på ham og de andre Apostlene og spurte, ”Menn, og brødre, hva skal vi gjøre ? ” (Ap.gj. 2 : 38.) Peter nevnte ikke en gang de tre titlene som Matteus hadde brukt, han sa det bare rett ut. Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige Ånds gave. Han var ikke i behov av å nevne disse titlene. Han brukte den nøkkelen som Jesus hadde gitt ham, Matt. 16 : 19, til å åpne riket for disse omvendte jøder, som tidligere hadde deltatt i fordømmelsen av herlighetens Herre.

Vi har mennesker som tror på treenigheten, og de er helt uten åpenbaring om Guddommen, og de har vært så kjødelige å si, at jeg tar heller for meg det som Jesus sa i Matt. 28 : 18 – 19, enn å bruke Peters ord i Ap. gj. 2 : 38, han som til og med fornektet Jesus den gangen Han ble arrestert. Hvor kjødelig kan i grunnen et menneske bli? Peters svakhet på dette øyeblikket, hadde ikke noe å gjøre med den åpenbaring som han hadde i sitt hjerte, over hvem Jesus var, og den befaling som Jesus hadde gitt dem. Det er grunnen til at jeg sier. Uten den Hellige Ånd som veileder til hele sannheten, så har mennesker gjort seg skyldig i å heller bruke ett eneste vers i Bibelen, til å danne seg sin lære ut av, enn å ta summen av det hele i en Guddommelig åpenbaring. En slik praksis leder til åndelig fangenskap. Det er derfor vi bruker så mange skriftsteder for å binde dette emnet i sammen. Folks liv skulle ikke lates hengende på randen til

fullstendig forvirrelse og frustrasjon, og det bare fordi at noen mennesker har karvet til seg et vers fra skriften, og brukt det som en klubbe! Nei, det er akkurat som Jesus sa det i Joh. 8 : 32, ”Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere.” Det er ikke noen enten eller, i Bibelen, som vil sette en sann troende i en umulig situasjon hvor der intet håp finnes for utgang på problemet. Det har aldri vært Guds hensikt, verken under loven, eller under nådens tid.

UTROSKAP ELLER HOR

Før vi nå går inn i Korintierbrevet, ønsker jeg å ta litt tid på å klargjøre bruken av visse ord og uttrykk. Det er utroskap, og hor. Når Jesus bruker ordet hor, så refererer Han til en seksuell handling, utført for fornøyelsens eller lystens skyld. Noen har sagt, ”Jeg trodde at hor var uttrykket, dersom to enkle mennesker hadde denne forbindelsen i sammen. ”Men forsøk å forstå her, at hor, er en akt utført alene for fornøyelsens skyld. Det foregår utenfor den ekteskapelige tanke eller bakgrunn. På den andre side, dersom disse to menneskene bestemte seg for å starte opp å leve sammen utenfor de ekteskapelige rammer, da vil den samme akten bli utroskap. Det kan passe på to mennesker som har vært gift med noen andre, enn de som de utførte denne akten med, like meget som ordet passer på to single personer som ikke har vært gift. (Hor altså) La oss gå til bake til Matt. 5. 32, hvor du kan se forskjellen i bruken av disse to ordene. ”Men jeg sier eder, den som skiller seg fra sin hustru uten for hors skyld, (seksuell omgang med noen, kun for lystens skyld) han forårsaker at hun driver utroskap. ”((så hor her forteller om en enkel akt for fornøyelsens skyld, og utroskap, forteller om et levesett der det inngås et varig forhold utenfor den legale ekteskapelige stand.)) Hvorfor? Jo, fordi den skilte kvinnen vil da gå bort å bli en annen manns hustru, og i henhold til Mose lov så er hun blitt skilt illegalt. (Hun har ikke vært utro mot sin mann.) Derfor vil hun i Guds øyne fremdeles være gift med sin første mann, og her lever hun da sammen med en annen mann. Husk nå at vi her taler om en kvinne som har blitt skilt av andre grunner enn utroskap mot sin mann. Du er nødt til å holde orden på dette slik at vi plasserer det, der det hører hjemme. Så en kvinne som drev hor, kunne da bli skilt fra sin mann, dersom hun hadde en. Men han var ikke nødt til å skille seg fra henne, det var hans eget valg. På den andre side, de som ble tatt på fersk gjerning under utførelsen av akten, skulle stenes til døde, både mannen og kvinnen, uten unntak. Det er grunnen til at Jesus reagerte som han gjorde i Joh. 8. Der brakte de bare med seg kvinnen, hvor de beskyldte henne for å være grepet på fersk gjerning i utroskap. ((Eng. overs.)) Dersom de virkelig hadde det, så var de

også ufravikelig bundet til også å bringe med seg mannen sammen med kvinnen. De måtte begge stenes. Men de var bare ute for å friste Jesus, for å få Ham til å si noe som var galt. Mens de sto der, med spørsmålet hengende i luften, fremfor Jesus: Nå Jesus hva har du å si til dette, så merk deg hva Jesus gjorde. Han bukket seg bare ned og skrev i sanden med sin finger, ja kanskje det endog var navnet på den mannen som de hadde funnet henne i sammen med. Men ettersom de ble stående der og vente på svar, reiste Han seg opp og svarte dem: ”Den som er uten synd av dere, kaste den første sten.” Så bukket Han seg ned igjen, og begynte å skrive i sanden. Denne gangen skrev Han kanskje navnene på dem som sto der, for når Han atter så opp, så var de alle gått, så nær som kvinnen. Det var altså ingen som kunne beskyldte henne lengre. Jesus sa da, Har ingen fordømt deg? Heller ikke jeg fordømmer deg, gå bort og synd ikke mer. De kunne ikke steine en person, bare fordi de hadde hørt at de har vært utro. De måtte også fange dem under selve akten. Og de som hadde kommet over dem måtte stå der som vitne mot dem, om deres handling.

EKSEMPLER PÅ HOR

For å finne eksempler på hor, så la oss gå til 1. Kor. 5 : 1, hvor vi skal begynne å lese. Paulus sier. ”Det er blitt fortalt at det forekommer hor i blant dere, og det hor som ikke en gang er nevnt blant hedningene, at en skulle hatt omgang med sin fars hustru.” Paulus sier ikke at denne mannen har drevet hor med sin egen mor. Det er en sak hvor en mann har en affære med en kvinne som er gift med sin egen (hans) far. Du kan her se at, selv om den ene av partene er gifte, så kaller Paulus handlingen for hor. Hvorfor? Fordi det kun var en handling for lystens skyld, de levde ikke sammen i noe varig forhold til hverandre. Jeg skal ikke lese alle disse versene, men jeg vil du skal merke deg vers 5. Selv om mannen er skyldig i denne synd, så fordømmer ikke Paulus denne mannen til helvete. Han instruerer dem bare til å kaste ham ut av menigheten, og gi djevelen en mulighet til å ødelegge hans kjød, slik at hans ånd kan bli frelst på den Herre Jesu Kristi dag. Med andre ord, slutt å dekke over ham, få ham ut av menigheten, og la djevelen trenge på ham, til han omvender seg. Hva da med kvinnen i denne saken? Paulus gikk ikke videre med individene, men det vil bero på hennes egen holdning til Guds ord, og også mannens far, som var gift med henne. Andre spørsmål kan bli besvart dersom vi går til 1. Kor. 7. hvor Paulus behandler emnet om å unngå hor.

Dersom de er i menigheten fordi de er sanne troende mennesker, så vil de bli ledet av Guds ord, men dersom de er agner, eller ugress (et folk som gjør seg

selv til troende, uten egentlig å være det), så vil de før eller senere fornekte den sunne lære, og gå deres egne veier. Det som du må tenke på, når vi ser på Paulus` instruksjoner om dette emnet, ekteskap og skilsmisse, er at disse ord er skrevet til de troende. Forsøk ikke å kjøre det ned i halsen på et folk som ikke eier respekt for Guds ord.

OM Å TA DE FAKTISKE FORHOLD

Det er noen som vil si, hvorfor ikke bare holde seg til det som Jesus sa i Matt. 19 : 8, når han sa, det var ikke slik i begynnelsen. Mente han ikke da at Gud aldri har ment at folk skulle skille seg og gifte seg om igjen? Jesus tok for seg de forhold som verserte for to tusen år siden, når han var på jorden, og det var like før han skulle gå den tunge vei opp til korset. Men her går han like tilbake til 1. Mos. For å vise folket hva Guds fullkomne vilje for menneskeheten ville ha vært, men menneskene syndet, og tilstandene i verden hadde på mange måter beveget seg langt borte fra denne fullkomne begynnelsen. Det kunne ikke gjøres om igjen, derfor gav Gud Moses anledning til å behandle de tilstander slik som de var på den tid. La meg få forklare hva som var involvert.

Først må vi huske at Mose lov ble gitt til Israel, et folk som nettopp hadde blitt ført ut av fangenskapet i Egypten. Det ble ikke gitt til noen hedninger, for at de skulle leve ved dem. Men dette var Guds utvalgte folk, som skulle ha noe å rettlede sine liv ved, etter som han nå skulle virke gjennom dem, for å åpenbare sin hensikt for hele menneskeheten. Gud skapte dem til mann og kvinne og førte dem i sammen, når han brakte henne frem for mannen. Jesus påmint sine kritikere dette, når de var ute og fristet ham. Han siterte også hva Adam sa, ”av denne grunn skal mannen forlate sin far og sin mor, og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød; så er de da ikke lengre to, men ett kjød.” Så sa Jesus, ”Det som Gud har sammenføyet, det skal ikke menneske atskille.” Dette er ikke regler til bruk for hedninger, som ikke har til hensikt å leve for Gud i alle fall. Men det er regler til bruk for dem som ønsker å komme inn under Guds lov. Og det være seg Mose lov, eller den lov som gjelder under nådens tid.

Hvorfor tillot da Moses, menneskene å skille seg fra hverandre? Og hvordan kan et folk som er gift om igjen, kunne være i Guds vilje med sine liv? La oss nå gå tilbake ca 3500, år i tiden, og se på tilstandene i Egypt, hvor Guds folk hadde vært holdt i fangenskap. Jeg kan se hvordan mange av disse stakkars jødene, og deres hjem var, kanskje var det en mann og hans hustru, sammen med to eller tre barn, som vokste opp. Egypterne så på dem, bare som en

tjenertype. De behandlet dem mer likt dyr, enn mennesker, som var skapt i Guds lignelse. Disse umoralske hedninger kunne komme inn i et jødisk hjem, ta seg en 5 år gammel liten jente, sende henne bort et annet sted for å vokse opp som slave. Hun ville bli en tjener for et Egyptisk hjem. De små guttene ville også bli tatt, og solgt til noen andre. De ville også vokse opp som tjenere ute på markene. Mann og hustru ville bli revet i fra hverandre og behandlet på samme vis. Hva brydde vel disse Egypterne seg om moralen som hersket i Israel? De hadde ingen tanker om moral, og heller ikke brydde de seg om hva de førte slaver opp i. Men deres forferdelige behandling av disse stakkars jødene, forandret ikke den feminine og maskuline lov, som Gud hadde plassert i deres lemmer. (Jeg kan si dette med all den renhet i tankeverdenen som jeg bare kan skaffe til veie, for å hjelpe deg til å forstå hvorfor forskjellige ting var nødvendige). Gud skapte denne menneskelige familie med disse menneskelige organer, og når han sendte dem ut av haven, så fortalte han kvinnen, at hennes attrå skulle stå til hennes mann, men når de sto der ved foten av Sinaifjellet, så var det en stor skare mennesker som var blitt spredd blant deres herskere. De var ribbet, sundrevet, og spredd på en slik måte, at Gud kunne ikke behandle dem etter sin fullkomne lov. Dersom han skulle dømme dem ut fra faktum at, I BEGYNNELSEN VAR DET IKKE SLIK; så ville ikke disse stakkars sjelene ha en sjanse i denne verden. Omstendighetene hadde fått alle slike ting ute av kontroll, og det hadde ført dem til den tilstand som de nå var i. Og nå måtte Gud løse dem fra denne tilstanden. Han gir dem her en lov som løfter dem opp, over det hedenske plan av levesett som de hadde vært henvist til i Egypten. Han kunne ikke gi dem en lov som bare kunne overse det som hadde blitt gjort, ((det gjorde han heller ikke i Edens have)) men han gav dem en lov som kunne rette opp deres liv og sette dem på en rett kurs igjen. Loven stadfestet klart at bare døden kunne skille en mann fra hans hustru, og den eneste grunnen til lovlig skilsmisse var, at de på grunn av et hårdt hjerte ikke klarte å leve sammen, dersom den ene parten hadde vært utro mot den andre, og at de var ute av stand til å tilgi. Bare hor var en gyldig grunn. Hvorfor tror du at de ikke var i stand til å tilgi? Det var fordi de ikke var blitt født på ny. Kan du forstå det? Vel, dersom vi skulle bruke skriften, i begynnelsen var det ikke slik, da skulle 5. Mos. 22, og 24, ikke ha vært skrevet i det hele tatt. Men 5. Mos. Viser oss at det virkelig finnes en ny begynnelse, akkurat slik som Adam og Eva fikk det, etter at de var drevet ut av haven. Og enhver jødisk gutt eller pike ble innlemmet i denne loven, i det selvsamme minutt at de ble født inn til denne verden. Det er også grunnen til at loven var plassert over døren til et hvert jødisk hjem. Når disse små barna gikk ut av døren, så ble de påminnet om at de var lagt inn under loven, og når de kom tilbake, så var den der så de kunne se den. Derfor,

dersom de hadde vandret inn under lyset av loven, så hadde det aldri vært noen skilsmisse gitt for noen annen grunn enn for hor. Det er hva loven lærer dem. Og Jesus var ikke kommet for å forandre loven. Han minnet dem ganske enkelt om den nåde og miskunnhet som var i Gud, hvordan det i begynnelsen ikke var slik, men når de var så langt unna den fullkomne begynnelse, så hadde Gud fremdeles en vei for dem, dersom de ville gå den. Når Jesus sto der og talte med disse menneskene, så hadde de drevet så langt bort fra denne loven, at de fikk skilsmisse for nær sagt alle slags grunner. Men de forsøkte fremdeles å skjule seg bak denne loven. Jesus minnet dem om hvor langt bort de var drevet, fra det utgangspunktet som Guds menneskelige familie egentlig startet ut fra, der i begynnelsen. Å se på disse jødene gjennom lovens øyne, var et sørgelig syn. Men dersom Gud hadde sett på hedningene gjennom den samme lov, så hadde nok hver eneste en av oss vært fordømt. Jeg er så takknemlig for at Gud så det mulig å tillate en annen begynnelse for oss, slik at også vi kunne bli innlemmet i Hans nåde og miskunnhet. Før evangeliet kom, så var de fleste hedningene skitne og korrupte, og de hadde ikke noen moralske prinsipper i det hele tatt, men Gud i sin miskunnhet, gav hedningene muligheten til dem som ville tro på Hans ord. De kunne bli løftet opp fra deres korrupte levesett, til et akseptabelt nivå, slik at de kunne bli kalt Guds sønner, og døtre.

EVANGELIET FOR HEDNINGENE

La oss nå lese 1. Kor. 6 : 9, I dette brevet forteller Paulus disse Korinterne at de fremdeles er barn i troen, og kjødelige i deres tanker. Ja så lavt at han kan ikke tale til dem på et virkelig åndelig plan. Så han starter opp rett der med selve fundamentet til den Kristne tro, og går igjennom en hver fase av det kristne levesett. Brødre og søstre, dere ville ikke engang ønske å høre fra denne prekestol, hvilken tilstand denne gamle byen Korint var i, før evangeliet kom til dem. I 1968 sto jeg å så på ruinene av denne byen, og en guide fortalte oss hvordan livet artet seg i denne byen i gamle dager. Høyt oppe på et fjellplatå over byen, sto et gammelt hedensk tempel, det kaltes Venus. (Det er Grekernes tilbedelse av de feminine guder og gudinner, så vel som de maskuline.) Dette templet hadde hundrerer av prester, (unge kvinner) som de kalte tjenestekvinner, men hver eneste en av dem var religiøse prostituerte damer. Fra deres tempel opp på fjelltoppen, kunne de se ned på havnen, hvor skipene kom inn, og da visste de at byen var full av sjømenn. Da ville de gå ned i gatene, trekke med seg disse sjømennene, og si, la oss gå opp å tilbe Venus, vår gud. Det skjedde alt sammen gjennom hor, og urenheter. Men det var den måten det hedenske samfunnet levde på i disse dager. De var

umoralske, skitne, og så dypt sunket, at dersom ikke Paulus hadde hatt en åpenbaring i sin sjel, om at han var et lys for hedningene, så hadde denne lille jøden rystet støvet av sine føtter, når han så hvor korrump det hele var der. Men han visste at han var kalt av Gud til å være en frelseskanal for mange hedninger, som opp til denne tid hadde vært helt uten håp. Senere, når han finner det nødvendig å skrive et brev til dem, så merk dere at han taler om ting som var helt vanlige for dem, før evangeliet kom til denne byen. Vers. 9, ”Vet dere ikke at de urettferdige ikke skal arve Guds rike? Bli ikke forført, for verken avgudsdyrkere, eller horkarler, eller ekteskapsbrytere (slike som lever i utroskap) (og merk dere hvordan Paulus trekker frem deres tidligere levesett, for de hadde før omvendelsen, vært avgudsdyrkere, TILBEDERE AV IDOLER horkarler, og ekteskapsbrytere. Det var den skikken de levde etter før. Men Paulus sier, ingen slike vil kunne komme inn i Guds rike.) eller de som synder mot naturen. ”(det er de homoseksuelle.) La meg si det slik, vi lever i dag i en tid, hvor denne åndsretning er et sterkt innslag i samfunnet. Mannen er blitt så feminin at han ter seg mye likt en kvinne, og mange ganger er det vanskelig å fortelle hvem som er hvem, når du ser dem på gaten. Gud skapte mann til å se ut som en mann, tale som en mann, og Gud mente aldri at menn skulle la sitt hår vokse så de skulle se ut som en kvinne. Jeg ser gutter og piker, menn og kvinner vandrende nedover gatene i dag, og de kler seg, og oppfører seg likt. Og dersom det ikke var for kvinnenens spesielle utforming, så skulle det ha vært vanskelig å fortelle hvem av dem som er hvem. Brødre! Det feminine trekk er den del som tilhører kvinnens kjønn, og Paulus sier at ingen slike menn vil komme inn i Guds rike. ”Heller ikke de bløtaktige, eller de som synder mot naturen. ” Når jeg tenker på hvordan mange av disse SOM SKULLE VÆRE KIRKER I DENNE TID, tillater at slike mennesker til og med blir plassert i ledelsen blant deres organisasjoner, så lar det meg få vite at hedningene er på full fart tilbake til deres ugudelige levesett, akkurat slik som deres forfedre var det. Og det er grunnen til at Guds Ånd forlater dem. Hedningenes tid er kort. La oss fortsette å lese listen over dem som ikke skal arve Guds rike, ”Eller tyver havesjuka eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike. ”Hvorfor? Fordi at loven allerede har fordømt dem. Loven fordømmer alle dem som praktiserer slikt. Vel, hvilket håp hadde så disse hedningene? Merk dere hva Paulus sier i vers 11. ”Og således var det med somme av dere, men I har latt eder avtvette, I er blitt helliget, I er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd. ”Hva er det som har helliggjort dem? De har trodd det evangeliet som ble forkynt dem. ”For av nåde er I frelst, og det ikke av dere selv, det er en Guds gave. Ikke av egne gjerninger, så at noen av eder skulle rose seg. ”(Ef. 2 : 8 – 9). Hvem var det som hadde forkynt evangeliet for dem? Paulus selvfølgelig. Etter at jødene

hadde forkastet evangeliet, så flyttet Paulus fra synagogen, og inn i et hus blant innbyggerne der. Og der fortsatte han sin tjeneste i 18 måneder. Dette var selve begynnelsen av Korintermenigheten, som Paulus senere skrev til i to brev, fem eller seks år senere. Merk dere også at Paulus for ikke ut på gatene og søkte etter alle de som bodde i byen, som ikke hadde drevet hor, eller utroskap, eller talt løgn, eller stjålet noen ting. Nei han gikk først inn i synagogen, hvor han først fikk noen få jøder til å tro på evangeliet, før han gikk til enhver hedning som ville tro det. Det er derfor at Paulus skrev på den måten som han gjorde i vers 11. Han minnet dem om at det var Guds nåde som hadde fridd dem ut. Han minnet dem om at de nå ble sett på (av Gud) som om de aldri hadde gjort noe galt. Men det faktum at de hadde trodd evangeliet, og kommet inn i det evige liv, rettet ikke øyeblikkelig opp i alt det som de var kommet ut av, over natten. (Rent naturlig sett) De hadde problemer i menigheten, og de hadde en mengde spørsmål som trengte å bli besvart. Derfor tok Paulus, som var oppmerksom på dette, tid til å skrive disse to brevene til menigheten i Korint, mens han var i en stor vekkelse i Efesus.

BESVARING AV SPØRSMÅL

Merk dere nå, hvordan Paulus 7. kap i 1. Kor. Begynner. ”Men vedkommende det som I skrev om til meg; (Han skal her komme til å besvare noen spesielle spørsmål nå.) Da er det godt for et menneske ikke å røre en kvinne. (Med andre ord, en mann ville kunne avverge en masse problemer i livet dersom han bare holdt seg enslig, og tok seg i vare). Men for å avverge HOR, så skal en hver mann ha sin egen hustru, og en hver kvinne sin egen husbond. ”Brødre og søstre, når vi nå studerer disse neste versene, så legg merke til at hele nøkkelen til rettledningen som Paulus her skriver er, **HVORDAN MAN SKAL AVVERGE HOR**. Dersom du vil holde det fremme i dine tanker når du leser dette, så vil det kunne klargjøre det som blir sagt senere. Han begynte ikke med å besvare et spørsmål, om hvordan avverge hor, og så ende opp med å snakke om en rett suppe. La oss nå hele tiden holde oss til denne ene kanalen. Dersom du skrev meg et brev med spørsmål, hvor du ønsket å vite hvordan man skulle få jordbær til å vokse å gro, tror du da mine instruksjoner ville gå ut på hvordan man skulle dyrke korn? Selvfølgelig ikke. Jeg ville ha fortalt deg alt det jeg visste om jordbær. Det er det jeg ønsker du her kan få se.

Disse menneskene var nettopp blitt omvendt fra en hedensk umoralsk samfunnsform, og de hadde noen spørsmål som trengte nøyere besvarelse. De ønsket å vite hvordan man kunne holde seg ren i Guds øyne, og hvordan de skulle kunne avverge fristelsene og snarene som Satan satte for dem, og da

slikt som hor. Så Paulus besvarte da spørsmålet om hvordan avverge hor. ”La enhver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann. La mannen gjøre sin skyldighet ovenfor hustruen, og likeså hustruen gjøre sin skyldighet ovenfor mannen. ”Det er mange mennesker som mener at et slikt emne ikke skulle forkynnes fra en prekestol, men jeg sier at, dersom det hadde vært en hel del mer forkynnelse om disse ting, så hadde vi kanskje ikke hatt en slik pervers tilstand rundt oss i dag, som vi har. Disse ting leder til selve veien som Gud hadde ordinert hele denne verden til gjenoppfyllelse ved. Og mangel på direkte og nøye forkynnelse, har gitt menneskene mangel på lære om emnet, og heller fylt opp disse råtne filmhusene som viser sine filmer til nedverdiggelse. De tar den originale reproduksjon, som Gud hadde gitt til menneskeheten, og forvrenger den, og bruker den som underholdning for å ødelegge folket med. De misbruker det samliv som skaperen hadde lagt i deres lemmer, og som egentlig er en livets handling. Paulus skrev til Hebreerne om at, ”Ekteskapet skal holdes i akt å ære, og ektesengen ubesmittet. Men horkarler og ekteskapsbrytere (de som driver utroskap) skal Gud dømme. ”Derfor har også Gud ønsket at hans barn skulle vite den absolutte sannheten om denne samlivsform. Vers 4. ”Kvinnen råder ikke over sitt eget legeme, men mannen gjør det, likeså råder heller ikke mannen over sitt eget legeme, men kvinnen gjør det. Hold eder ikke fra hverandre uten at dere er enige om det, for en tid, slik at dere kan overgi dere selv til faste og bønn, og kom så i sammen igjen, slik at ikke Satan skal friste dere når dere er lenge borte fra hverandre. (Du kan miste kontrollen). Men jeg taler om dette som en tillatelse, og ikke som et påbud. ”Dette lar meg vite at Paulus hadde konferert med andre menn, i menigheten i Jerusalem om disse ting, for han fortsetter videre i vers 7. ”For jeg skulle ønske at alle menn var slik som meg. Men enhver har sin egen nådegave, etter som han er sinnet, den ene så, og den andre så. (Enhver person har blitt fysisk bygget av skaperen, til å fungere etter som han har legning for, og Paulus skjønner at noen mennesker også kan være fullt ut tilfredsstilte med å være alene her i livet. Og de har full kontroll over seg selv, men det behøver ikke å være slik med andre igjen.) Jeg sier derfor til de ugifte, og til enkene, det er godt for dem om de vedblir å være slik som jeg er, (Ugift) men dersom de ikke kan holde seg, for det er bedre at de gifter seg enn at de lider brynde.”(det er å brenne inne med begjær og lyst.)

Paulus trodde at tiden var kort, og at Herrens komme sto like for døren, derfor ville de som holdt seg i ensomhet, kunne bli spart for mange problemer, og unødvendige bånd og ansvar, men det gjaldt jo bare for den som så det praktisk å leve slik. Og Paulus var jo bare ute med råd og vink, han befalte dem ikke å gjøre slik. Disse versene har fått mange til å tro at Paulus aldri

hadde vært gift, og jeg er sikker på at ved den tid dette brevet ble skrevet, så var han ikke gift heller, og hadde heller ingen tanke om å gifte seg igjen. Men i 1968 hadde jeg muligheten til å samtale med en jødisk Rabbi, og når vi da kom inn på denne samtalen, så spurte jeg ham om hvilke kvalifikasjoner disse måtte ha, som satt der i det høye råd, kalt Sanhedrin. Jeg ønsket ikke å spørre ham direkte om Apostelen Paulus, men Bibelen forteller at han var medlem av Sanhedrin, så jeg spurte ham bare om den status de måtte ha som skulle velges til dette rådet. De skulle jo beskytte folket gjennom sine dommer. Han svarte da tilbake, at vi har ikke konkrete beviser, men det er stor grunn til å tro at medlemmene av Sanhedrin ikke bare skulle være gifte menn, men de skulle også være en familiefar. På den tiden så var dette rådet selve det jødiske legeme, som beskyttet, og dømte hele samfunnslivet, rent moralsk sett, og også i materielle saker, derfor er det trodd at medlemmene måtte ha erfaringen som en familiefar for å kunne oppfylle sine plikter på beste måte. Og det er også det inntrykk en sitter igjen med når en leser Paulus brever, han skriver som en mann, som hadde erfaringene fra alle faser i familielivet, og dens plikter. Det er en ting som du bør tenke på når du leser disse versene, at Paulus skriver til disse enslige personene i menigheten, og det var aldri ment at folk utenfor menigheten skulle leve etter disse normer, for de var jo utenfor Kristi legeme i alle fall.

DERSOM KRISTNE BLIR SKILT

Når vi tar for oss vers 10, så ser vi at det ikke lenger bare er noen råd som kommer frem, her gir han en befaling fra Herren. ”Og til de gifte, befaler jeg, ikke bare jeg, men Herren, (og merk dere at her er begge parter i ekteskapet kristne.) at hustruen ikke skal skille seg fra sin mann: men dersom hun er skilt fra sin mann, så la henne forbli ugift, eller forlike seg med sin mann, og at mannen ikke skal skille seg fra sin hustru. ”Disse menneskene har blitt omvendt fra sin hedenske måte å leve på, og nå er de blitt født inn i Guds familie, og da er de også underlagt Guds lov. Men dersom de da er følelsesmessig upassende for hverandre, hva vil da Guds lov kunne tillate dem å gjøre? Jo, det er meget enkelt. De kan skille seg fra hverandre, dersom deres uenighet går så langt, men dersom de gjør det, så er de også bundet til å forbli ugift. Og nå kommer vi tilbake til det som Paulus har som emne i brevet, nemlig hor. Dersom de da finner ut at de ikke klarer å holde kontroll over sine lyster, rent fysisk sett, så har de bare en resept, de må forlike seg med hverandre igjen. Gud gir ingen rom for kristne kvinner og menn, til å skille seg fra hverandre, for etterpå å gifte seg med en annen. Men bro. Jackson, mener du altså at Gud ikke vil lage en lov som kan hjelpe en av partene? Ja

det gjør jeg, og jeg sier det fremdeles. Dersom kristne mennesker vil overgi seg helt til Bibelens lære, så ville de aldri søke skilsmisse. Dersom du er en bekjennende kristen, og søker skilsmisse fra din make, så ville det lønne seg for deg, å reeksaminere ditt liv, for Bibelen har instruksjoner for deg. Følger du dem? Du kan ikke trække over Guds ord, for å tilfredsstille dine egen lyster i kjødet, og fremdeles høste inn alle fordelene ved Guds nåde. Dersom du prøver det, så vil du meget snart være en kandidat til dyrets merke, etter at bruden har dratt for å være med i bryllupsnattverden. Mose love ville ikke rettferdiggjøre en skilsmisse av andre grunner enn hor. Og det vil heller ikke det Nye Testamentet i nådens tid tillate. Og av denne grunn, så la meg si til de unge mennesker, slik som også Paulus sa det til Korinterne i sitt andre brev. Gå ikke i fremmed åk, med en vantro. Lys og mørke vil ikke kunne passe sammen. Men Bro. Jackson, jeg kunne jo kanskje klare å vinne ham for Gud. Det er mulig at en slik ting kan hende, men sjansen er mye større at han vil få deg ut i verdslighet, for du er nødt til å trampe over Guds ord, i første omgang for endog å bli gift med ham. Så mitt råd, og advarsel til enhver som måtte gå rundt med slike tanker er, at vinn ham først for Gud, så vil du ikke være nødt til å trække på ordet for å kunne bli gift med ham. Ingen av oss vil kunne ha noen kontroll over hva en vantro kan finne på å gjøre. Men dersom de troende vil merke seg det som Paulus skrev i disse få versene, så vil de kunne unnfly mange problemer gjennom livet.

DEN ENE ER EN KRISTEN DEN ANDRE ER EN VANNTRO

Vi kommer nå til vers 12. og her finner vi at Paulus trekker frem dette sitatet, ”Men til dere andre sier jeg, IKKE HERREN, ”Før vi leser resten av dette verset så la meg vise deg hvorfor det er nødvendig for Paulus å si det på denne måten. Når han tok for seg ekteskapet hvor både mannen og kvinnen var kristne, så hadde han mange skriftsteder til å bakke seg opp. Derfor presenterte han det som en befaling fra Herren, men når han kommer til situasjonen hvor bare den ene part er en troende, da må han ta det ut fra en annen synsvinkel, og det var den åpenbarelse som Gud hadde gitt ham. Og han brukte da sin autoritet som en Herrens Apostel. For det er ikke skrevet noe i loven, av Moses, som vil kunne klarere forholdet blant hedningene. Men jeg stiller ikke noe spørsmål ved Paulus autoritet i denne sak. Men dersom du gjør det, så vil du også måtte kaste fra deg det meste av det nye Testamentet, for Paulus skrev 14 brev. Og den siste halvdel av Apostlenes gjerninger gir oss et godt bilde, hvordan den Hellige Ånd ledet Paulus. Og denne fortelling får oss også til å se hvor fremtredende Paulus var, som apostel for

menighetene. Dersom du stiller spørsmål ved det som han lærte om dette emnet, så kan du likeså godt stille spørsmål med alt det andre som han lærte også. Enten så hadde han Guds ord, eller så hadde han det ikke. Men når vi vet uten skygge av tvil at Paulus hadde det åpenbarte ordet, og at han endog sa, dette sier jeg, ikke herren, så er det fremdeles en Guds lov for de troende i denne nådens tidshusholdning. Nå skal vi lese resten av vers 12. ”Dersom en bror har en vanntro hustru, og hun samtykker i å være hos ham, da skiller han seg ikke fra henne. ”Brødre og søstre, dette er like enkelt å lett å se, som den nesen du har på ansiktet. Det er mange eksempler som hver og en av oss kunne tenke på rett her. Når en mann hører evangeliet forkynt, og forstår at han er i behov av Gud, og overgir sitt liv til Ham, så kan hans hustru fremdeles leve der ute i verden. Hun føler kanskje ikke noen trang for å søke Gud selv, men dersom han ønsker å bli en kristen, kan hun tenke, så er det ok. For henne, så sier vers 13, ”Og den kvinne som måtte ha en vanntro mann, og han samtykker i å bo hos henne, så skal hun ikke forlate ham. ”Dette er jo det samme eksemplet, bare snudd andre veien. Og det er for å vise oss at de samme prinsipper gjelder for både mannen og kvinnen. Mannen har ikke noen fordeler fremfor kvinnen i dette tilfellet, og heller ikke kvinnen over mannen. Men i hver av disse sakene, dersom den vanntro velger å bli hos den troende, så skulle den troende part ikke en gang være med å presse sin ektemake til å bli en kristen. Vær du bare sikker på at du er et levende godt eksempel for den vanntro partneren. Det vil i alle fall være Guds egen Ånd som drager dem, før de overhode kan bli født på ny. Så hva du enn gjør, så vær ikke et gnagsår mot din make, og press dem ikke til å bli kirkegjengere, til å gå på møtene dersom de ikke vil, hele tiden. De er ikke så veldig interessert i det du har å si, de vil heller ønske å se effekten av den opplevelsen du har hatt, og hva den vil virke til i ditt eget liv. De vil se på din holdning i alle ting.

Når det kom til jødene, så var de bundet til Mose lov, hele tiden, både kvinnene og mennene. Selve fødselen inn i den jødiske familie bant dem med en gang til loven. Men å bli født inn i en hedensk familie betød ikke det samme som å bli bundet til Guds lov, eller hans nåde. Det var bare den nye fødsel som kunne gjøre det. Så det er opp til den troende å holde seg til ordet, uten å forsøke å presse det inn på en vanntro. Vers 14. forteller hvorfor.” For en vanntro mann er helliget ved hustruen, og den vanntro hustruen er helliget ved mannen, eller så var jo deres barn urene. Men nå er de hellige. ”Ordet ”helliget” i denne ordsettingen, betyr ikke at maken er blitt frelst ved din tro. Det betyr bare at deres samliv er helliget (eller godtatt av Gud) slik at deres barn ikke skal bli sett på som urene. Under loven så ble Israelittene befalt til ikke å gi sine sønner og døtre til hedningene, ved ekteskap. Slike ekteskap ble

sett på som urene. Det var det samme som å leve med hverandre utenfor ekteskap. I Esras bok finner vi, at Israelittene hadde vært ulydige mot loven og tatt seg fremmede hustruer blant hedningenasjonene, og de ble befalt å sende dem bort fra seg, barna også. De sendte dem alle tilbake til det hjemmet de var kommet fra, for Gud ville ikke at de skulle besmitte seg med slike forurensede ekteskap. I dette Korintierbrevet ser vi forskjellen som nådens tid gjør i denne sak. (For det fantes ikke noen måte for hedningene å gjøre det på, slik at de kunne bli rettferdiggjort ved Mose lov. Men Jesus åpnet opp en ny vei på korset, og denne veien er den eneste for menneskeheten i dag å gå, for at de skal kunne bli godtatt av Gud.) Paulus trodde at han hadde det samme sinn som Jesus, i disse sakene, og han gir sine råd, og de som følger hans råd, vil kunne unngå mange hjerteskjærende scener og vanskeligheter. Ved å følge Paulus` instruksjoner, kan en kristen mann og kvinne unngå hor. Og de kan ha sitt ekteskap helliget av Gud, så lenge som den vanntro velger å bli sammen med den troende. Men la oss ta for oss et tredje eksempel, og se hva den troende skal kunne gjøre dersom den vanntro parten velger å skille seg.

LA DEN VANNTRO GÅ

Vers 15. ”Men dersom den vanntro parten vil skille seg, så la ham gjøre det. En bror, eller en søster er ikke under bånd i slike saker, for Gud har kalt oss til fred. ”Dette er et meget uvanlig vers i skriften. Derfor vil jeg at du en gang til husker på, hva det er Paulus har som emne her. (HVORDAN UNNFLY HOR.) Og nå vil jeg stille deg et spørsmål. Den vanntro make har nå skilt seg, hvordan skal nå den troende partner kunne unngå, eller verge seg mot hor? Og hva var det Paulus sa? En bror og en søster er ikke bundet i en sådan sak. Det betyr ganske enkelt at den troende er fri til å velge seg en annen partner, men, vær så snill! Bror, søster, dersom du skulle befinne deg en slik situasjon, så gå da ikke ut i verden for å finne deg en slik partner. Velg deg en ut av Guds egen familie. Men bro. Jackson, Paulus sa da ikke at den troende kunne være fri til å velge seg en annen make. Unnskyld meg! Han behøvde ikke å si dette rett ut. Disse Korinterne visste godt hva han mente når han sa, en bror og en søster er ikke under bånd i slike saker. Det betyr at de ikke lengre er moralsk bundet til å forbli ugift resten av livet. Faktumet at den vanntro parten valgte å skille seg, forandrer like meget den troendes situasjon, som noen annens. Skulle da den troende være forbudt å gifte seg igjen, dersom det ikke er noen sjanse til gjenforening, (og det dersom da begge skulle være troende) da måtte vel du også innse at de var begge under bånd. Videre, dersom Gud ikke ville tillate at en person skulle være et offer for omstendighetene under Mose lov, tror du da at han ville lage en annen lov under nådens tidshusholdning, som

skulle etterlate en av hans forløste som et offer for disse omstendighetene i nådens tid? Du vet at han ikke ville det. Mange kvinner har fulgt etter sine menn, (som ingen ting var verd) rundt nesten hele verden, og forsøkt å holde på dem, fordi de ikke forsto sin situasjon. Du kan tro meg, at dersom den vanntro ønsker å skille seg, så la ham gå, eller henne, hva enn grunnen måtte være. Vær bare du forvissset om at det ikke er du som er grunnen til at han går. (Ved at du har presset ham, eller henne til situasjonen ble uholdbar for den vanntro.) Dersom du lever for Gud i ydmykhet, så er du da fri, og ikke bundet. Paulus sa, ”Gud har kalt oss til fred. ” Hvordan kan det bli noen fred, dersom du er latt tilbake uten noen mann, eller uten noen hustru, slik saken da kan være, og så skulle du være forbudt å gifte deg igjen. Du skulle altså leve uten noen form for tilfredsstillelse for dine naturlige drifter. Hvordan skulle du da kunne være lydige mot den instruksjonen som Paulus gav i vers 2. (”MEN FOR Å MOTVIRKE HOR, SÅ SKAL EN HVER MANN HA SIN EGEN HUSTRU, OG LA ENHVER KVINNE HA SIN EGEN MANN. ”) Om dere liker det eller ikke, så forkynner Paulus her, at den troende er fri til å gifte seg, dersom den vanntro partneren bare forlater det hele, på grunn av din tro på den Herre Jesus Kristus. Dersom du kunne ha kommet til Paulus personlig, med dette problemet i den første menighetstid, så ville han ha sagt. Sønn, dersom du har gjort ditt beste, ved Guds nåde, og hun fremdeles ønsker å gå sin vei, så la henne gå. Du er ikke under bånd i denne sak. Du er ikke moralsk bundet til å holde på henne, for Gud har kalt oss til fred. Paulus, hvordan skal jeg da kunne inneha noen fred, når jeg da vil måtte ha mitt sinn fylt med denne fysiske følelsen i mitt legeme? Og ved siden av det Paulus, så har jeg bedt for min hustru, og holdt henne inn for Gud; er han ikke da skyldig å frelse henne? Jeg vil ikke forstyrre noen, eller hindre noen i å be slik, for jeg tror at vi skulle ha en slik trang, for våre kjære. Men vi kan ikke gjøre Gud skyldig i å frelse dem. Hvordan skulle da Jesu ord, som står i Matt. 10 : 36, bli oppfylt ”En manns hushold skal bli hans fiender. ” La oss se hva Paulus ville ha for svar til slike spørsmål. Vers 16, ”For hva vet du kvinne, om du kan frelse din mann, eller hva vet du mann, om du kan frelse din hustru? ” Med andre ord, vi kan ikke vite hva Gud skal komme til å frelse. Derfor gjør vi alt vi kan for å sette frem et godt kristent eksempel, og over alt annet, forsøk å få skriften i balanse, så vi ikke blir funnet i å klandre Gud, dersom vi skulle oppleve at noen av våre kjære ikke blir frelst. Derfor bed for din make, og gjør ditt beste for å sette frem et godt eksempel, og etter at du har gjort alt du kan, som en kristen, og den vanntro parten fremdeles ønsker å bryte kontakten og forlate deg, så vær så snill og ikke tenk at du har sviktet Gud. Og heller ikke at du er satt i en eller annen felle. Paulus sier, at du ikke lenger er moralsk forpliktet overfor den vanntro. Du er ikke under bånd. Og etter en tid, kan du

også velge deg en kristen make, og gifte deg med ham, eller henne. Jeg setter trykk ved ordet, KRISTEN MAKE, for dersom du gifter deg med en vanntro, så overser du et hvert moralsk prinsipp, som Guds ord står for. Dersom alle de troende kunne ha forståelse over hva Paulus lærer her, og samtidig gjøre sitt beste for å leve etter disse prinsippene, så ville de ikke finne seg selv hos psykiatikere, eller på et eller annet nervesanatorium, med sammenbrudd. Gud har kalt oss til fred, men det blir ingen fred dersom vi ikke følger Guds ord. Noen vil vel si, at de ikke mener en skilt person skulle gifte seg igjen. De trenger bare å be litt mer. Vel dette viser oss bare hvordan du heller stoler på dine egen ideer, enn å adlyde Guds ord. Ditt råd ville bli et dårlig råd i en slik sak. Gud har lagt det på mitt hjerte å fortelle deg, at han vil ikke tillate at noen uskyldig person skal være noe offer for omstendighetene, som de selv ikke har kontroll over. Han forlangte det ikke under Mose lov, og han vil heller ikke forlange det under nådens tid.

BLI I DITT KALL

I vers 17, og videre, forlater Paulus sin tanke, for å gi oss noen eksempler. Det er ikke det, at han skal lære om omskjærelsen her, og heller ikke om tjenerne, men han bruker disse illustrasjonene for å vise hvordan noen mennesker er i stand til å tåle mer, i forskjellige prøvelser, enn andre. Merk deg vers 17, ”Men som Gud har gitt nåde til enhver mann, (Og enhver kvinne) som da Herren har kalt ham, la ham vandre således. Og slik forkynner jeg i alle menighetene. ”Disse hedningene hadde kommet inn i nådens tid, i samfunn med Gud, fra alle sider av det menneskelige liv. Og mange av dem undret seg over hva de skulle gjøre. Noen mennesker tenker at så snart som de blir frelst, så skulle de slippe alt det de hadde gjort før, og starte opp med noe annet. Det som Paulus her sier, er at Gud har gitt sitt mål av nåde til enhver troende. Han har gitt noen den nåde å forbli ugift, at de ingen nød har i denne sak, de har ingen lengsel etter samfunn gjennom giftemål. Dersom det skulle være saken, så har vi ingen argumenter mot det. Andre har funnet ut at de kan holde seg i sammen med sin vanntro make, og det bedre enn mange av deres brødre og søstre i troen. Det er da fordi at Guds nåde har kommet til dem. Andre igjen som er virkelige tjenere, har funnet ut at de vil fortsette å være tjenere. De jødene som var blitt omskjært i henhold til Mose lov, og hedningene som aldri har vært omskåret, har alle kommet inn under samme lov, eller pakt, når de tror og adlyder Jesu Kristi evangelium. Gud har ikke gjort noen forskjell på dem. Han har gitt dem alle den tilmålte del av nåde, slik at de kan fullføre sine plikter ovenfor Gud og mennesker. På Paulus tid var det alltid noen mennesker som ønsket å legge litt til, på det som var nåde. De forsøkte å

tilføye omskjærelsen, eller noe annet fra loven, i tillegg til nåden. Og så var det andre igjen som tenkte at det å være fri i Jesus Kristus, betød at de ikke skulle være noe menneskers trell etter dette, men dersom denne personen var kjøpt som en slave, så satte ikke evangeliet ham automatisk fri fra deres eiere. Det er grunnen til at Paulus fant det nødvendig å si det han gjorde i versene som vi her skal lese. Vers 18. ”Dersom en er kalt som omskåret, (det betyr at han ble kalt til frelse som en av omskjærelsen, og ikke noe annet) så la ham ikke dra forhud over igjen. Og er noen kalt som uomskåret, la han ikke bli omskåret. Omskjærelse er intet, men å holde Guds befalinger er det nødvendige. (Det er det som er viktig). La enhver mann forbli i det kall som han er blitt kalt i. Er du kalt som en tjener? Så gjør deg ingen sorg av den grunn, men kan du bli fri, så gjør deg heller bruken av det. (Til Guds navns ære) For den som er kalt i Herren, idet han er en tjener, han er Herrens frigitte: likedan er det også med den som er kalt som fri, han er Kristi trell. Dere er dyrt kjøpt, bli ikke menneskers trell. (Nå kommer han inn på det å være trelle av syndefulle mennesker som ønsker å legge deg inn under bånd.) Brødre la enhver mann bli i det kall han ble kalt til, i Gud. ”Han fortsetter å fremholde viktigheten av å holde en stø kurs, hvor enn du måtte ha blitt kalt til en tjener av evangeliet. Du skal selvfølgelig skille deg fra dine syndefulle gjerninger. Men dersom du er en bonde når du blir frelst, så kan du fortsette å pløye på kornåkrene, eller å få inn høyet, og du kan synge av hjertens lyst om nåden stor og underfull, for hvert steg du tar. Det er dette Paulus vil frem til i disse versene.

Å BORTGIFTE ELLER IKKE BORTGIFTE

Vi er nå kommet til vers 25, og her finner vi Paulus rede til å nærme seg en annen tanke over dette emnet, å unngå hor. ”Når det gjelder jomfruene, så har jeg ikke noen påbud fra Herren, men jeg vil gi min mening, som en som også har fått nåde av Herren til å være troverdig. ”Med andre ord, Paulus visste at det ikke fantes noe skriftsted i det Gamle Testamentet, som han kunne lese opp for dem i deres sak. Han visste også at Jesus aldri selv forkynte om det i noe emne, derfor hviler han her helt i den Hellige Ånds veiledning, slik at han kan si de rette ting i denne sak. Vers. 26, ”Jeg mener at det for den nærværende nøds skyld er godt for et menneske å leve således. Er du bundet til en kvinne, så søk ikke å bli løst fra henne. ”Dette fører deg rett tilbake til versene 12, 13, og 14, at dersom den vantro part finner velbehag i å bli hos den troende, så skal han ikke skille seg fra henne. Du vil ikke kunne finne at Paulus går imot seg selv. ”Er du løst fra en kvinne, da søk ikke en kvinne. ”Det er en annen situasjon. Du vil sikkert merke deg at han ikke sa, etter at du

er løst fra en kvinne. Dette forteller oss at han refererer til disse som allerede er enker eller skilte på den tid da de blir en troende. Han gir de samme rådene til dem. Hold dere enslige, søk ikke en kvinne. Det er hans første anbefaling. Så går han videre å sier, ”Men dersom du gifter deg, så har du ikke syndet, og dersom en jomfru gifter seg så har ikke hun heller syndet. Men slike vil uten tvil få vanskeligheter i sitt kjød. Jeg derimot vil spare dere. ”Hvorfor tror du at Paulus plutselig hopper på en uttalelse som dette? Hvilket spørsmål kunne ha blitt stilt om jomfruene som gifter seg? Er det ikke Guds vilje at enhver skulle være jomfru inntil de er gift? Jeg stiller bare dette spørsmålet for å provosere tankene på din side. I gamle dager, og endog i dag i noen deler av verden, så er det skikken til en ung manns foreldre, og også den unge kvinnens foreldre å inngå en pakt på vegne av de unge menneskene som skal gifte seg. Dette var også skikken i jødernes familier. Foreldrene til en ung mann, ville komme til foreldrene til en ung kvinne, og spørre dem om de ville gi deres datter til sin sønn. Kanskje ikke akkurat på det tidspunktet, men senere, når de var blitt gamle nok, til ekteskap. Det neste som da skulle gjøres, var å betale en medgift, (en slags avtale om et visst beløp penger eller andre verdier) til kvinnens foreldre. Når de da hadde akseptert denne summen, så ble de enige om å oppdra den unge kvinnen godt, i det de satte henne i stand for bryllupet med denne unge mannen. For selve illustrasjonenes skyld kan vi si at en slik sak var brakt frem for Paulus. Denne unge kvinnen var allerede bortlovet, hennes medgift var allerede innkommet. Hun drog bort for å høre Paulus forkynne, og kom i sjelenød. Etter at hun hadde omvendt seg og blitt døpt, så sitter hun der under Paulus lære, og hører ham si, ”Dra ikke i fremmed åk med vantroende: for hva samfunn har rettferdighet med urettferdighet? Eller hva samklang er det mellom lys og mørke? ”Paulus: betyr det at en kristen ikke skulle gifte seg med en jødisk person, selv om den kristne selv var født jøde? Ja unge dame, dersom denne unge mannen er bundet til å fortsette som en judaistisk jøde, resten av sitt liv, så vil han gjøre livet fryktelig surt for deg, i din nye kristne opplevelse. Noen andre løfter sin røst. Paulus, er hun fri til å gifte seg med en annen mann, en som da er kristen også? Ja, i en slik sak så må Guds ord ha prioritet over menneskenes skikker. Hun er fri i Guds øyne til å gifte seg, men hun vil få problemer i sitt kjød. De andre vil ikke ta dette lett, det at hun ikke forholdt seg tro til deres skikker, og hun vil få problemer i kjødet ved å stifte et hjem, få barn, og ta vare på alle de plikter og ansvar som en kvinne har i hjemmet. Paulus måtte tale med noen som allerede var bortlovet til noen, eller bortlovet til et liv i sølibat, slik som vi leser om i Dommerne 11 : 30, hvor Jefta gjorde en ed innfor Gud og sa, ”Dersom du vil overgi Ammons barn i mine hender, så skal det skje at, det som først kommer ut av døren i mitt hus, for å møte meg, når jeg kommer tilbake med fred, fra

Ammons barn, skal visselig gis til Herren. Og jeg vil ofre det som et brennoffer. ”Jeg skal ikke lese resten av kapittelet, men dersom du vil, så kan du se hva som skjedde. Den første som kom ut gjennom døren fra hans hus, for å møte Ham, var hans egen lille datter, hans eneste barn. Men han hadde gjort en ed innfor Herren, og han måtte holde den. Han kunne ikke ofre sin datter som et brennoffer, slik som han ville ha kunnet gjort det med et får, eller ei geit, så slik som da skikken var, så bortlovet han henne til et liv i sølibat. Dette var ikke pikens valg. Det var den vanlige praksis blant de gamle jødene, at foreldrene kunne bortlove dem til et liv som en jomfru, dersom de ville det. I henhold til sine skikker, så følte de seg sikkert mer Hellig i Guds øyne på denne måten. Men husk at dette var et menneskes skikker, og ikke noen befaling av Gud. Derfor dersom en slik ung dame skulle bli en kristen og lære sannheten å kjenne, og hun da møtte en ung mann, og dermed bestemte seg for å gifte seg, så var Paulus dom denne. ”Dersom en jomfru vil gifte seg, så har hun ikke syndet. ”En grunn for at Paulus hadde referert til en slik type situasjon der, er fordi han sa noe i andre brev, slike som 1. Tim. 5 : 14, ”Jeg vil derfor at de unge kvinner skal gifte seg, få barn, og skikke sitt hus, og ikke gi anklageren noen anledning til å baktale. ”Dette var det normale, så noen må ha spurt ham om disse jomfruene, slik som de to eksemplene vi brukte. Hans svar på dette var, dersom en jomfru vil gifte seg, så har hun ikke syndet med en slik innstilling. Men de vil uten tvil få problemer med sitt kjød.

Å VÆRE FRI FRA DE VERDSLIGE SYSLER

Vers 29, hjelper oss bedre å forstå hvorfor Paulus i år 59 E. K. Ville få råde folket til å holde seg enslige, og avverge det unødvendige ansvaret som fulgte med den andre standen, med materielle bekymringer i ektestanden. Det var fordi han følte at Herrens komme var så nære, slik at Guds folk heller skulle hengi sine tanker i å søke Gud. Han grunnla ikke noen lære, når han sa, søk ikke en kvinne, han gav dem heller på denne måte, et råd hvordan de skulle kunne unngå bekymringene ved et ekteskap, for de ville da snart være ute av verden i alle fall. (Dette hvis Hans komme stod like for døren.) 29 ”Men jeg sier eder brødre, at tiden heretter er kort, slik at de som har hustruer, skal være som de som ingen har: (og merk deg her, at Paulus ber dem ikke om å stikke av fra sine hustruer, og la de klare seg så best som de kan. For det ville være helt imot det som han lærte i Efesermenigheten opp til, og også Kolosenserne. Der fortalte han dem at de skulle elske sine hustruer, ja endog som sine egne lemmer. Nei, dette er bare Paulus` måte på å si, gi Gud første-plassen i deres liv i alle ting. Og de som gråter, som de som ikke gråter, og de som er glade, som de som ikke fryder seg, og de som kjøper, som de som ikke handler; og

de som bruker denne verden, som dem som ikke bruker den, for denne verdens ting skal få en ende. Men jeg derimot, vil at dere skal være uten bekymring over disse ting. Den ugifte har omsorg for det som hører Herren til, og han passer på hvordan han skal tekkes Herren. Men den gifte, har omsorg for denne verdens ting og hvorledes han skal kunne tekkes sin hustru. Jeg tror at disse versene er nærmest selvforklarende. Paulus advarer folket mot å bli for meget opptatt av denne verdens ting, at de ikke lengre har tid for Gud. Ikke en gang våre nærmestes død, skulle få oss så innviet til gråt og sorg, at vi ikke hadde tid for Gud. Bli ikke så opptatt av materielle ting at du tillater deg selv, at de opptar mesteparten av din tid. Du vil bli en fange av tingene dersom du gjør det.

Mange ganger kan det ta timer å gjøre noe, som du ellers kunne ha gjort på få minutter dersom ditt liv hadde levd i harmoni med Guds Ånd. Sett Gud alltid først, så vil alt det andre falle inn på sin rette plass. Katolikkene bruker vers 32, for å rettferdiggjøre sølibatet, ”Den som forblir ugift har omsorg for det som hører Herren til, og hvordan han kan tekkes Gud.” Hvis dette hadde blitt en lære, så hadde det vært menneskets høyeste kall. Da skulle dette hatt førsteplassen, men merk deg, i begynnelsen sa skaperen, vær fruktbar, former dere, og gjenoppfyll jorden. Gud kommer ikke og sier noe, som utraderer noe som han allerede har sagt. Ved siden av det, så har jeg søkt igjennom Bibelen, og jeg har funnet ut at de fleste av de menn som har vært brukt av Gud, som et talerør, har vært gifte menn. De fleste av dem var familiefedre. Når vi går til vers 34, så finner vi at Paulus fokuserer over fra mannen til kvinnen. ”Det er altså en forskjell mellom en hustru, og en jomfru. Den ugifte kvinne har omsorg for det som hører Herren til, slik at hun kan være hellig både på legemet og ånden. Men den gifte kvinne, har omsorg for det som hører verden til, og hvorledes hun skal kunne tekkes sin mann.” Paulus gir selvfølgelig sine instruksjoner til kristne menn og kvinner, som visselig har valgt å vandre med Herren. I vår tid, med kvinnefrigjøring, så vil du kunne finne en masse unge kvinner som sier, jeg har ikke en gang tenkt å gifte meg. Men deres motiver er helt verdslige i de fleste tilfeller. De ønsker å være helt fri for ikke å få sin karriere ødelagt, de vil ikke bli hindret på denne veien, ved å få mann og barn, og hjemlige sysler. De kan bli visepresident over firmaer, eller ledere over andre igjen, og derfor behøver de da ikke å tenke på mann og barn. En slik innstilling er med på å ødelegge den hjemlige struktur som Gud ordinerte der i begynnelsen, og jeg vil også si, at en hver ung kvinne som lager seg en slik leveregel i vår tid, vil vanligvis ende opp som en prostituert kvinne, ikke at hun selger sitt legeme, men hun vil selv velge å gå til sengs med den mann som passer henne best, til en hver tid. Og det er bare for å tilfredsstille hennes

lyster. Hun kan gjøre det, og fremdeles velge seg ut sine posisjoner i forretningslivet. En slik kvinne ønsker ikke å ha ansvaret med å oppdra barn, vaske kopper, gjøre rent i huset, eller koke mat for familien. De ønsker heller å sitte ved en pult, eller kateter, og fortelle hundretalls av menn hva de skal gjøre. Jeg sier, dersom tiden fortsetter i enda ett tiår, og den nåværende tilstand i verden fortsetter som nå, så kommer de unge kvinner i den verdslige menigheten rundt om, selv til å utvelge seg sine spesialiteter, og egenart.

EN FEMININ ÅND

Jeg tenker ofte på hvordan vår egen nasjons holdning forandrer seg i verdens øyne. Amerika var aldri tidligere kjent som noen feminin nasjon, uten det da var snakk om den sosiale behandling, før opp til i dag. Gjennom tidene tilbake til første og andre verdenskrig, ja og enda etter det, så var denne nasjonen alltid avbildet som den maskuline nasjon. Jeg husker reklamer fra den tid, da det var avbildet en mann, kledd i en stripet dress med en derbyhatt på sitt hode, han rettet sine fingrer mot deg, og under sto skrevet disse ord. ”JEG VIL HA DEG : ”Det var onkel Sam, og ikke en kvinne. Men nå har vår nasjon gått over fullstendig i de feminine rekker, og på grunn av det så faller hele vår militære struktur i sammen. Våre militære ledere vet at det må gjøres noe som kan rette opp disse skjevheter, men de finner ikke én mann i regjeringen som kan ta en slik avgjørelse. Enda vår egen president kan fortelle oss at 3000 russiske soldater på Cuba, ikke representerer noen trussel for vårt land. Venner! Tro bare ikke det. Småbarn i førskolealderen skulle vite bedre enn det. Jeg kommer til å fortelle deg noe, (dette budskapet ble forkynt i September 1979) Disse soldatene der ned, er ikke infanteri menn, slik som de proklamerer det. De er tekniske eksperter som vet hvordan de skal trykke på knappene på krigsraketter. Russland har innstilt det hele til sin fordel. De vil ha oss til å undertegne nedrustnings avtalen, og få oss til å slutte å bekymre oss om deres langdistanseraketter. Så har de alt det de trenger rett ved vår bakdør, slik at de kan uskadeliggjøre vår industri uten vanskeligheter. Få ikke deg selv til å tro at disse er på Cuba i uskyldig ærend, slik de vil ha oss til å tro at de er. Der som jeg skulle bli alarmert i det tatt, så ville jeg bli mer alarmert over det som de holder på med nede på Cuba, enn hva de planlegger med sine langdistanseraketter. Og enda så vil våre ledere fortelle oss at vi ikke har noe å være bekymret over. Det forteller oss bare at Amerika har fått en kvinnes hjerte, akkurat som i det Babylonske imperiet. Daniel fikk se det som en løve, i en visjon, men senere så ble det overgitt et menneskehjerte, som viser at dets natur var blitt forandret. La meg si dere, venner, skjul dere i Jesus Kristus. Han er den eneste tilflukt som vi eier i en slik tid. Vi er mer enn 1900 år

nærmere Jesu komme, enn den gangen da Paulus skrev Korintierbrevet. For å konkludere det han hadde sagt om at de ugifte har større omsorg i sine tanker om hvorledes de skal kunne takke sine menn, så forsetter han, ”Og dette taler jeg til deres egen fordel: ikke det at jeg vil legge en snare for dere, men for å fremme det som passer seg bedre, slik at dere vil holde fast ved Herren, uten å bli distrahert. ”

EN FARS BEKYMRINGER

I de neste versene kommer Paulus tilbake til den moralske tilstanden. Vers 36, 37, 38, er sammenbundet i en tanke. Dersom du studerer ordlyden i disse tre versene nøye i sammen, så vil det kunne avverge at du blir forvirret. Vi stoler på at vi ved Guds nåde kan gjøre det lett forståelig. La oss lese det. ”Men dersom noen mener at han gjør urett mot sin ugifte datter, (Og merk deg her URETT) dersom hun har passert over ungdomsalderen, og det må så være, la ham gjøre som han vil, han synder ikke, la dem gifte seg. ”Jeg skal komme til dette verset fra to vinkler her. Den første er den populære fortolkningen som har vært brukt om dette verset, og den er jeg ikke enig i. Men den vil gi deg anledning til å få se begge sidene av denne tanken, når jeg forteller deg hva jeg ser her, og hvorfor jeg ser det slik. Jeg vil vise deg at vi trenger å se alle disse tre versene i en sammenheng. Mange har tenkt at vers 36, refererer til en mann som har spurt om en spesiell ung kvinne (en jomfru) om hun kunne få bli hans hustru, når hun blir gammel nok til å gifte seg. Eller skal vi si, når hun har nådd en alder at hun er kommet i ungdomsalderen. (I denne tanke kunne det bety at en spesiell alder var brukt som skikk.) Men så kommer det en tid, at mannen forstår at han ikke oppfører seg godt ovenfor denne unge kvinnen, og så blir saken presentert for Paulus. Paulus, hva skulle vi gjøre med dette?

(Naturligvis kunne spørsmålet ha blitt stilt, hva er det han gjør, som får saken til å stille seg i et slikt lys?) Dersom dette var grunnen til spørsmålet, så måtte jeg si, at det hele var kommet til det sted at denne unge kvinne har blitt en stor fristelse ovenfor denne unge mannen. Får du tak i min tanke her? Bare det å være rundt henne blir en stor prøvelse for ham. Dersom det var tilfelle, så ville Paulus si, dersom hun har passert ungdomsalderen, og gått over til voksen tilstand, og det må så være, så la ham gjøre hva han vil, han synder ikke, la dem gifte seg. Det er en tanke som mennesker får ut av dette verset. Men jeg tror ikke at dette er det rette bildet av situasjonen. La oss lese den første delen igjen, og legg nå nøye merke til hva der står...” Men dersom noen mener at han gjør urett mot sin ugifte datter om hun er over ungdomsalderen, (Mannen her er kvinnens far, (på engelsk står det ikke ugifte datter, bare ugift

jomfru. Det er grunnen til denne nærmere forklaring)) og det får så være (trangen her er på kvinnens side) la ham (faren) gjøre hva han vil, han synder ikke, la dem (Kvinnen og hennes beiler) gifte seg. ”Nå vil jeg legge det i sammen for deg, slik som jeg ser det. Kanskje denne mannen har bestemt seg for at han ikke vil tillate at hans datter gifter seg, før hun er nådd en bestemt alder, og han er meget bestemt på dette området. Han setter hele sin prestisje inn på hvor gammel denne kvinnen skal være før hun blir gift. I gamle dager så var folk mer stolte og bundne til å holde spesielle ideer, eller skikker, slik som dette, og da særlig blant overklassen i samfunnet. Ja enda mer blant de jødiske familier. Mannen her tro jeg er kvinnens far, og han har holdt henne tilbake fra å gifte seg. Men i mellomtiden så har hun møtt en ung mann som hun har blitt forelsket i, og han i henne. De bestemmer seg for at de vil gifte seg, men hennes far vil ikke tillate henne dette. Han er ikke noen fryktelig mann, han har bare sine egne ideer om tingene, men på samme tid kan han også se effekten av sine avgjørelser, hvor de går ut over hans datter. La meg stoppe rett her og si, dette er en tilstand som må holdes kun innen menigheten. Paulus tar ikke for seg tilstander som er oppstått der ute i verden, blant Korinterne. Det er uten tvil en familie i menigheten, et folk som tror på evangeliet, men de er bare enda ikke fri fra sine tradisjonelle skikker. Pikens far ser nå den mentale tilstand som hans ung datter er kommet i, og han begynner å stille spørsmål over sine egne motiver i denne saken. Han går til Paulus, fremstiller saken for ham, og sier, Paulus hva skal jeg gjøre? ”Når hun nå er passert over undomsalderen, og det må så være, la ham så gjøre hva han vil, han synder ikke: la dem gifte seg. ”Måten som jeg la dette frem på var for å få din oppmerksomhet fokusert på detaljene i denne sak. Naturlig sett så har nok denne situasjon blitt presentert Paulus av menigheten, og Paulus skriver da her dette brevet tilbake til menigheten, og svarer på de forskjellige spørsmål som han var blitt spurt om. Dette var et av de problemer som fantes i den lokale menigheten i Korint. Så det vi her ser, er hva han skrev til Korinterne om denne spesielle sak. Med andre ord, faren har forstått at hans holdning til sin datter er blitt meget stivnakket, men han er så bundet til tradisjonene at han vet ikke hva som skulle være mest riktig i denne sak, om det er å tillate henne å gifte seg til den unge mann som hun er blitt forelsket i, før hun er nådd denne tradisjonens alder, eller ei. De presenterer denne saken for den lokale menigheten, og menighetens eldste tar kontakt med Paulus. Paulus skriver da tilbake, (jeg kommer her til å bruke mine ord, du kan selv lese Paulus egne ord i Bibelen.) Dersom piken som spørsmålet gjelder, er kommet til en voksen alder, og hun føler at hun trenger å bli gift, så la hennes far gå bort å la henne få gifte seg, han er ikke bundet av denne skikken lengre.

Det er forvisst ingen synd involvert i en slik handling, så la de unge få gå å gifte seg.

EN SPESIELL UNG MANN

Mens vers 36 omhandler den unge kvinnen og hennes far, så tar vers 37, for seg en ung mann som er involvert i et annet spørsmål. Merk deg her, Paulus går rett inn på dette. ”Men den som står fast i sitt hjerte, og ikke har noe som tvinger ham, men har frihet til å følge sin egen vilje, og har satt seg dette fore i sitt hjerte at han vil holde seg jomfruelig (dvs. ugift,) han gjør vel. ”Her ser du at det også kommer en ung mann inn. Hvis en ung mann (hvilken som helst ung mann) har bestemt seg for å være ugift resten av sitt liv, og han har frihet til å følge sin egen vilje, og at hans fysiske drifter ikke driver av sted med ham, så gjør også han vel. Så over til vers 38, som tar for seg kvinnen og hennes far igjen. ”Så gjør da den vel som bortgifter, og den gjør bedre som ikke bortgifter. ”Paulus kunne ikke komme bort fra den tanken at, de ville unnfly en mengde bekymringer dersom de forble enslige, men på samme tid så erkjente han at de fleste av dem sikkert nok allikevel kom til å gifte seg. Og han gjorde det helt klart hvilken posisjon de hadde innfor Gud. Når vi da tar disse tre versene og legger dem i sammen, så vil jeg stille deg et spørsmål. Dersom vers 36, taler om en ung mann hele veien gjennom, (etter hva tradisjonen sier), og vers 37, taler om en mann, hvorfor tar da Paulus og hopper rett over til farens tilstand i vers 38. ? Vi vet at vers 38, taler om den unge damens far, for det er alltid faren som gir sin datter bort i et ekteskap, eller også holder henne borte fra et ekteskap. Det er den kristne innflytelse som har forandret det sosiale bildet om hvordan et ekteskap blir brakt i sammen. Men det er fremdeles mange områder i verden, hvor kvinnen ikke har noe hun skulle ha sagt, når det gjelder giftemål. Det er fremdeles noen områder i verden, hvor den unge mann ikke selv utvelger sin hustru. Mange ganger har jeg virkelig undret meg over hvordan sann virkelig kjærlighet i det hele tatt kunne forekomme i et slikt ekteskap, når det ikke er kjærlighet som bringer dem i sammen fra først av.

FRA LOV TIL NÅDE

Vi har enda et nøkkelves i dette kapittelet som hjelper til å møblere hovedtemaet i det som Paulus har sagt i de tidligere vers. Han strekker seg hele veien tilbake til loven, som Moses gav, og tar den med seg over til nådens tid. For meg så er dette et underfullt bilde, å kunne se Guds sinn komme frem i loven, og bli innplantet i de troendes hjerter her under nådens

tid, som ikke engang er bundet til å leve etter lovens bokstav. Men de oppfyller den rettferdighet som loven står for i deres daglige vandring med Herren. La oss se litt på vers 39, et øyeblikk. ”En hustru er bundet av loven så lenge hennes mann lever, men dersom hennes mann dør, så er hun fri til å gifte seg med hvem hun vil, BARE DET SKJER I HERREN. ”Kan du se hvordan Paulus bringer med seg denne tanken fra en jødisk mann og kvinne som var bundet til å leve under loven, på grunn av deres naturlige jødiske fødsel, og han fører dette rett over til nådens tid, hvor vi er underlagt nådens lov på grunn av deres naturlige jødiske fødsel, og han fører dette rett over til nådens tid, hvor vi er underlagt nådens lov på grunn av vår åndelige fødsel? Det fører oss rett tilbake til vers 10, 11, til det som han sa om to troende mennesker som er gift med hverandre. Og der av en eller annen grunn, så går de ikke så godt i sammen. Han sa da, dersom en slik kvinne skulle skille seg fra sin mann, så la henne forbli ugift, eller igjen forlike seg med hverandre. Hvorfor setter han en slik dom over dem? Jo fordi dette er Guds tanker om denne sak, slik som den er fremstilt i loven. Nåden kan aldri forandre loven. Og heller kunne ikke denne troende mannen skille seg fra sin hustru; dette er en tofoldig virkning. En troende skal ikke ta initiativet i en slik skilsmisse sak. Men på den andre side, dersom det skulle være en vanntro involvert i ekteskapet, og denne vanntro person ønsker skilsmisse, så ville ikke Gud la denne troende person være et offer for omstendighetene. Han ville ikke tvinge en troende til å forbli ugift, under bånd av en vanntro, som ikke en gang er underlagt loven. Kan du se hvor vakkert alt er satt i sammen når du får alt på sin rette plass ?

Det er intet med et budskap som dette, som skulle gjøre en sann troende opprømt, dersom han har en lengsel til å følge Herren i sannhet. Det er sant at vi lever i en tid med mye skilsmisse, og mange hjem lider skibbrudd av den ene eller den andre grunn. Noen hjem går i stykker på grunn av de religiøse forskjeller som måtte være blant dem, men alt for mange går i stykker på grunn av sørgelige småsaker som egentlig lett kunne ha vært unngått. Det som virkelig slår en, er når man ser et par som har gått i menigheten hele sitt liv, og så lenge som de begge var Baptister, eller hva de måtte ha vært, så var de i stand til å håndtere sine forskjeller, og kunne hold i sammen, men dersom en av dem kom i kontakt med dette endetidens budskap, og da, i 9, av 10, tilfeller så vil den andre bli så gal og vrang at det hele leder til en skilsmisse. I en slik situasjon inntar den andre en vanntros holdning, og blir hjemfallen til vers 15, i Paulus eksempel. Og som jeg før har sagt, enhver person som vil gå over Guds ord i likegyldighet, for å kunne fullføre sine kjødelige begjæringer, vil marsjere rett inn i den store trengsel, og bære dyrets merke. Det spiller

ingen rolle hvor mange år de har måttet gå i kirken. Når du korsfester sannheten for å rettferdiggjøre kjød, da vil du også måtte ta de konsekvenser som følger med det. Mange ærlige hjerter har hørt kallet til sannheten, og i mange av deres hjem har de opplevd det som Jesus omtaler i Matt 10 : 36, ”En manns husfolk skal bli hans fiender, men jeg har alltid følt, (i alle fall siden jeg selv lærte sannheten å kjenne) at en slik person som ønsker å holde seg til menneskelagde læresetninger, og spasere rett over sannheten, er ikke noe bedre enn de hedningene der ute i verden. En sann kristen vil ikke uten videre trække over Guds ord. I våre svake øyeblikk kan nok djevelen få oss nede, og endog trykke vårt ansikt i støvet en stund, men dersom vi er sanne kristne, så vil vi aldri kunne se sannheten i ansiktet og tillikemed trække over den, bare for å tilfredsstille kjødet. Sannheten vil gjøre deg fri. Når Gud kommer og banker på din hjertes dør med sannhet, så ønsker han også at du skal ta en god titt i Bibelen, før du går videre.

ÅNDELIG UTROSKAP

Vi skal så ta for oss et annet skriftsted, og så forsøke å bringe dette budskapet til en avslutning. La oss gå til Rom.7 : 1, ”Vet dere ikke brødre (for jeg taler til dem som kjenner loven) at lover hersker over en mann, så lenge han lever? For den kvinne som har en mann, er bundet ved ham, etter loven, så lenge som han lever, men dersom mannen dør da er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. Så derfor hvis hun gifter seg med en annen mann, mens hennes egentlige mann lever, så skal hun kalles en ekteskapsbryter (eller en som lever i utroskap.) Men dersom mannen er død, da er hun fri fra denne loven: slik at hun ikke er ham utro, selv om hun gifter seg med en annen mann. Derfor mine brødre, så er også dere som døde for loven ved Jesu Kristi legeme, slik at dere kan ekte en annen, ja endog Ham som er oppstanden fra de døde, slik at dere kan bære frukt for Gud. ”Nå vil jeg si til dere brødre og søstre, vær nå sikre på at dere rettelig forstår Guds ord. Prøv ikke på å bruke et eneste vers av Bibelen, ved å trekke det ut av sin sammenheng, for å bevise noe for dere selv. I 1. Kor. 7 : 39, og Rom. 7 : 1 – 2, så sier skriften nesten den samme ting, men de er ikke skrevet av samme grunn. Når Paulus skrev disse ordene til Romerne, så omtalte han ikke de moralske begreper som sådan, om ekteskap og skilsmisse, slik som han gjorde det i 1. Kor. 7 :, Han bruker den samme tanke for å vise hvorfor, før Kristus, at Israel var bundet til loven. Han bruker det som en type. Israel var bundet til Gud gjennom loven, men når nåden kom, da ble de som døde for loven, (han taler da selvfølgelig om dem som trodde evangeliet.) de var da ikke lengre bundet av lovens bokstav. De hadde akseptert Guds nåde, og de var blitt fri fra Mose lov. De kunne nå bli ektet til

Jesus. Derfor ønsker han at de skal forstå, at dersom de forsøker å gå tilbake og rettferdiggjøre seg selv ved på nytt å holde loven, så ville det bli det samme som å drive utroskap. Åndelig utroskap. Han skrev nesten det samme til Galaterne. Bare for å gi et lite resymé så sa han noe likt dette. Dersom dere går tilbake, og forsøker å rettferdiggjøre dere selv ved å holde Mose lov, da er dere falt ut av nåden. Da har ikke Kristus noen effekt på dere. La meg si dette til alle dere som måtte lese denne artikkel. Som en troende av evangeliet så er dere bare underlagt nådens lov. Derfor ber jeg dere, forsøk ikke å mikse inn litt her og litt der fra Mose lov. Loven som sådan har tjent sin hensikt med å overføre Guds hensikt til menneskene, og sette de typer og skygger som peker hen til Jesus Kristus som var oppfyllelsen av denne av denne loven. Så la oss nå bli ledet av den nytestamentlige lære, som dog er i harmoni med loven, men som frir oss fra å holde dens bokstav. Tillatt deg ikke å komme i vanskeligheter med dem som forsøker å legge litt til denne nåden. La meg også si, det er mange som harmes over meg, at jeg omhandler et slikt budskap som dette. Men jeg gjør ikke dette for deres del. Jeg gjør det kun for alle dem som er takknemlig for det som vi står for her i Faith Assembly. Dette er ikke den type budskap som jeg fryder meg mest over å forkynne, men jeg må prøve å få ut det som ligger meg på hjertet, og meddele det til folket. Et menneske har nettopp skrevet etter flere kopier av dette budskapet, og vi har fått vite at det er mange sjeler rundt om i denne verden, som ønsker å få vite nettopp hva det Nye Testamentet står for, når det gjelder ekteskap og skilsmisse. Så her er det, og jeg sier, som Paulus sa det til Korinterne, jeg tror også å ha Guds Ånd, og Kristi sinn i denne sak. Dersom du ikke er enig i det som du her har lest, så er jo det din egen sak, men kom ikke til meg med noe annet enn skriften, dersom du ser noe annerledes. Jeg er ikke interessert i dine motforestillinger. For jeg har hørt en liten mann, som var sendt til denne generasjon, for å vende barnas hjerte tilbake til fedrene. Og siden den gang, så har jeg alltid ønsket å få vite hva disse åndelige fedrene trodde og lærte. Jeg forsøker ikke å løpe noen over ende. Jeg ønsker bare å forkynne Guds ord, slik som fedrene gjorde det, om du forstår hva jeg mener. Ikke for å være noens konkurrent, men kun for å få forkynne med den samme del av forståelse, og for å stå fast med den samme sikkerhet som dem, slik at jeg vet hva jeg sier. Og også vite hvorfor jeg sier det. Jeg ber virkelig at denne artikkel kan være med å hjelpe mange mennesker til å se, at de har vært under bånd av andres dogmer og læresetninger, og at de har vært offer for mennesker og ikke for Gud. Husk Jesu egne ord i Joh. 8 : 32, ”OG DERE SKAL KJENNE SANNHETEN, OG SANNHETEN SKAL FRIGJØRE DERE!” Jeg sier AMEN til det. Må Gud velsigne dere. Lev i sannhet for Ham, for tiden er kort. AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*

32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."